

Πειραιώς 132,
118 54 Αθήνα
Τηλ.: 210-3727400
Fax: 210-3255460
E-mail: info@rae.gr
Web: www.rae.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ ΡΑΕ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 1480/2020

Επί της υπ' αριθμ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-288861/30.09.2020 αίτησης της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Α.Ε.» με δ.τ. «ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε.» για την αναθεώρηση της υπ' αριθμ. 1058/2020 Απόφασης της ΡΑΕ (ΦΕΚ Β' 3545/2020)

Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας

Κατά την τακτική συνεδρίασή της, στην έδρα της, την 29^η Οκτωβρίου 2020 και

Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 4001/2011 «Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» (ΦΕΚ Α' 179, εφεξής ο «Νόμος»), όπως ισχύει, και ιδίως των άρθρων 16, 18-21, 61, 62 και 74-79 αυτού.
2. Τις διατάξεις του ν. 4336/2015 «Συνταξιοδοτικές διατάξεις –Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης» (ΦΕΚ Α' 94) και ιδίως το άρθρο 8 της υποπαραγράφου Β.1 της παραγράφου Β του άρθρου 2 του νόμου αυτού.
3. Τις διατάξεις του ν. 4337/2015 «Μέτρα για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων» (ΦΕΚ Α' 129/17.10.2015), όπως ισχύει.
4. Τις διατάξεις του ν. 4414/2016 (ΦΕΚ Α' 149) «Νέο καθεστώς στήριξης των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και Συμπαρογωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης- Διατάξεις για το νομικό και λειτουργικό διαχωρισμό των κλάδων προμήθειας και διανομής στην αγορά του φυσικού αερίου και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 149), όπως ισχύει.
5. Τις διατάξεις του ν. 2364/1995 «Σύσταση του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Εισαγωγή, μεταφορά, εμπορία και διανομή φυσικού αερίου και άλλες διατάξεις.» (ΦΕΚ Α' 252/6.12.1995), όπως ισχύει.

6. Τις διατάξεις της Οδηγίας 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕ L 204).
7. Τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176).
8. Την υπ' αριθ. Ε(2008) 4773/11.09.2008 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία χορηγήθηκε στην Ελλάδα παρέκκλιση από συγκεκριμένες διατάξεις της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ.
9. Τις διατάξεις της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ (εφεξής, η «Οδηγία»), και ιδίως των άρθρων 9, 32, 36 και 41 αυτής.
10. Το από 22.1.2010 Ερμηνευτικό Σημείωμα για τις Ανεξάρτητες Ρυθμιστικές Αρχές *«Interpretative Note on Directive 2009/72/EC concerning common rules for the internal market in electricity and Directive 2009/73/EC concerning common rules for the internal market in natural gas - The Regulatory Authorities»*
[\(\[https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2010_01_21_the_regulatory_a
uthorities.pdf\]\(https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2010_01_21_the_regulatory_authorities.pdf\)\)](https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/2010_01_21_the_regulatory_authorities.pdf).
11. Τον Κανονισμό (ΕΚ) 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1775/2005 (ΕΕ L 211/14.8.2009), καθώς και την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24ης Αυγούστου 2012, για τροποποίηση του Παραρτήματος I του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, περί όρων πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου (L 231/16-20, 28.8.2012) με την οποία θεσπίζονται μέτρα διαχείρισης της συμβατικής συμφόρησης σε δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου, καθώς και οι αντίστοιχες ημερομηνίες για τη θέση τους σε εφαρμογή.
12. Την υπ' αριθ. Δ1/18887/6.11.2001 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ Β' 1521) περί χορήγησης άδειας διανομής φυσικού αερίου στην «Εταιρεία Παροχής Αερίου (Ε.Π.Α.) Αττικής Ανώνυμη Εταιρεία».
13. Την υπ' αριθ. Δ1/Γ/Φ7/11819/2000 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ Β' 1086/31.8.2000) περί χορήγησης άδειας διανομής φυσικού αερίου στην «Εταιρεία Παροχής Αερίου (Ε.Π.Α.) Θεσσαλονίκης Ανώνυμη Εταιρεία».
14. Την υπ' αριθ. Δ1/Γ/Φ7/11818/2000 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ Β' 1087/31.8.2000) περί χορήγησης άδειας διανομής φυσικού αερίου στην «Εταιρεία Παροχής Αερίου (Ε.Π.Α.) Θεσσαλίας Ανώνυμη Εταιρεία».

15. Την υπ' αριθ. 589/2016 Απόφαση της ΡΑΕ με θέμα «Έγκριση Κώδικα Διαχείρισης Δικτύου Διανομής Φυσικού Αερίου σύμφωνα με το άρθρο 80 παρ. 8 του ν.4001/2011» (ΦΕΚ Β' 487/20.02.2017) , όπως ισχύει, εφεξής, ο «Κώδικας»
16. Την υπ' αριθ. 328/2016 Απόφαση ΡΑΕ με θέμα «Έγκριση του Κανονισμού Τιμολόγησης Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου των δικτύων Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θεσσαλίας και λοιπής Ελλάδας» (ΦΕΚ Β' 3067/26.09.2016) εφεξής «Κανονισμός Τιμολόγησης».
17. Την υπ' αριθ. 345/2016 Απόφαση της ΡΑΕ περί Έγκρισης Τιμολογίου για την χρέωση της Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου του Δικτύου Διανομής Αττικής (ΦΕΚ Β' 3490/31.10.2016).
18. Την υπ' αριθ. 346/2016 Απόφαση της ΡΑΕ περί Έγκρισης Τιμολογίου για την χρέωση της Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου του Δικτύου Διανομής Θεσσαλονίκης (ΦΕΚ Β' 3490/31.10.2016).
19. Την υπ' αριθ. 347/2016 Απόφαση της ΡΑΕ περί Έγκρισης Τιμολογίου για την χρέωση της Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου του Δικτύου Διανομής Θεσσαλίας (ΦΕΚ Β' 3537/3.11.2016).
20. Την αριθ. 348/2016 Απόφαση της ΡΑΕ περί Έγκρισης Τιμολογίου για την χρέωση της Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 3537/03.11.2016).
21. Το π. δ. 139/2001 «Κανονισμός Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της ΡΑΕ» (ΦΕΚ Α' 121).
22. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-153700/22.03.2012 έγγραφο της ΕΒΙΚΕΝ.
23. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-53049/31.10.2012 έγγραφο της ΡΑΕ προς την ΕΒΙΚΕΝ.
24. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-190246/24.11.2014 έγγραφο του ΥΠΕΚΑ καθώς και την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-60272/27.11.2014 απαντητική επιστολή της ΡΑΕ.
25. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-210311/12.9.2016 έγγραφο της ΕΒΙΚΕΝ.
26. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-214048/10.11.2016 έγγραφό της ΕΒΙΚΕΝ προς τη ΡΑΕ.
27. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-66470/31.01.2017 επιστολή της ΡΑΕ προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
28. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-204268/07.03.2016 έγγραφο της ΕΒΙΚΕΝ προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
29. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 221227/10.05.2017 επιστολή της ΕΒΙΚΕΝ προς τη ΡΑΕ.
30. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 220194/12.04.2017 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη ΡΑΕ.
31. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 232197/12.02.2018 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη ΡΑΕ.

32. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 232001/06.02.2018 επιστολή της ΕΒΙΚΕΝ προς τη ΡΑΕ.
33. Την υπ' αριθ. πρωτ. Ο – 71182/23.03.2018 επιστολή της ΡΑΕ προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
34. Την υπ' αριθ. πρωτ. Ο – 71185/22.03.2018 επιστολή της ΡΑΕ προς τους Διαχειριστές Δικτύων Διανομής.
35. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 235222/12.04.2018 επιστολή της ΕΒΙΚΕΝ προς τη ΡΑΕ.
36. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-71463/18.04.2018 επιστολή της ΡΑΕ προς την ΕΒΙΚΕΝ.
37. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-236692/14.5.2018 επιστολή της ΕΔΑ Αττικής Α.Ε. προς τη ΡΑΕ.
38. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-246519/2.10.2018 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη ΡΑΕ.
39. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-74891/4.12.2018 επιστολή της ΡΑΕ προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
40. Το υπ' αριθ. ΡΑΕ Ι-253231/21.01.2019 έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
41. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο – 75514/25.01.2019 έγγραφο της ΡΑΕ.
42. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-253834/31.1.2019 έγγραφο της ΔΕΔΑ.
43. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-254502/11.02.2019 έγγραφο της ΕΒΙΚΕΝ.
44. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-254968/18.2.2019 εμπιστευτικό έγγραφο της ΕΔΑ ΘΕΣΣ.
45. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-254910/18.2.2019 έγγραφο της ΕΔΑ Αττικής.
46. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-260874/15.5.2019 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη ΡΑΕ.
47. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-262031/30.5.2019 επιστολή της ΔΕΔΑ Α.Ε.
48. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο – 77654/5.6.2019 επιστολή της ΡΑΕ.
49. Το υπ' αριθ. πρωτ. Ι-262958/11.6.2019 έγγραφο της ΔΕΔΑ Α.Ε.
50. Τα υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-79094/7.10.2019, Ο-79095/7.10.2019 και Ο-79105/7.10.2019 έγγραφα της ΡΑΕ.
51. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-269391/14.10.2019 εμπιστευτικό έγγραφο της ΕΔΑ ΘΕΣΣ.
52. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-80125/12.12.2019 έγγραφο της ΡΑΕ.
53. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο-81026/17.2.2020 έγγραφο της ΡΑΕ.
54. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-273601/13.12.2019 έγγραφο της ΕΔΑ Αττικής.
55. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-273949/18.12.2019 έγγραφο της ΔΕΔΑ Α.Ε.
56. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-274063/20.12.2019 έγγραφο της ΕΔΑ ΘΕΣΣ.
57. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-275993/31.01.2020 έγγραφο της ΔΕΔΑ Α.Ε.

58. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-278192/09.03.2020 εμπιστευτικό έγγραφο της ΕΒΙΚΕΝ.
59. Την υπ' αριθμ. πρωτ. ΡΑΕ Ι- 288861/30.09.2020 αίτηση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Εταιρεία Διανομής Αερίου Θεσσαλονίκης Θεσσαλίας Ανώνυμη Εταιρεία» με τον δ.τ. ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε. για την αναθεώρηση της υπ' αριθμ. 1058/2020 Απόφασης της ΡΑΕ.

Σκέφτηκε ως εξής:

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Δυνάμει του άρθρου 4 του ν. 2364/1995, χορηγήθηκαν κατά τα έτη 2000 και 2001 άδειες διανομής φυσικού αερίου 30ετούς διάρκειας στις εταιρείες ΕΠΑ Αττικής, ΕΠΑ Θεσσαλονίκης και ΕΠΑ Θεσσαλίας. Στις εν λόγω άδειες διανομής ρητά προβλεπόταν ότι ο αδειούχος ασκεί «τα αποκλειστικά δικαιώματα (α) προγραμματισμού, (β) μελέτης, (γ) σχεδιασμού, (δ) κατασκευής, (ε) εκμετάλλευσης και (στ) πώλησης φυσικού αερίου στην αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή». Στις εν λόγω άδειες ορίζεται ως Τιμολόγιο Παροχής «η τιμολόγηση καταναλωτή από τον αδειούχο για την παροχή και διανομή φυσικού αερίου»

Με το ν. 3428/2005 «Απελευθέρωση Αγοράς Φυσικού Αερίου» (ΦΕΚ Α' 313/27.12.2005) ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2003/55/ΕΚ και προβλέφθηκε η υποχρέωση των ΕΠΑ να επιτρέπουν πρόσβαση στα Δίκτυα Διανομής στους Επιλέγοντες Πελάτες βάσει εγκεκριμένου Κανονισμού Τιμολόγησης (καταρτίζεται από ΡΑΕ και εκδίδεται από Υπουργό). Μέχρι τη θέσπιση του Κανονισμού Τιμολόγησης η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 31 όριζε ότι ισχύουν και εισπράττονται τα τέλη πρόσβασης στα Δίκτυα Διανομής, τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με τις συμβάσεις προμήθειας Φυσικού Αερίου που έχουν συναφθεί μεταξύ της Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε. και των Ε.Π.Α., πριν από την 15.3.2002.

Με το ν. 4001/2011 «Για τη λειτουργία των ενεργειακών αγορών ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου» (ΦΕΚ Α' 179/2011), με τον οποίο ενσωματώθηκαν στο εθνικό δίκαιο οι Οδηγίες 2009/72 και 2009/73, αναγνωρίστηκε η αρμοδιότητα της ΡΑΕ για την καθορισμό των μεθοδολογιών και των τιμολογίων των μη ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων (άρθρο 15). Συγκεκριμένα, για το φυσικό αέριο προβλέφθηκε στο

άρθρο 88 η έκδοση Κανονισμού Τιμολόγησης από τη ΡΑΕ (κατόπιν εισήγησης του αρμόδιου Διαχειριστή) και η κατάρτιση των αντίστοιχων τιμολογίων για κάθε βασική δραστηριότητα, ενώ παράλληλα διατηρήθηκε/επαναδιατυπώθηκε (αρχικώς και μέχρι την τροποποίησή του με το ν. 4336/2015) η μεταβατική ρύθμιση του ν. 3428/2005, ήτοι ότι μέχρι τη θέση σε ισχύ των εγκεκριμένων τιμολογίων, εξακολουθούν να εισπράττονται τα τέλη πρόσβασης στα Δίκτυα Διανομής, σύμφωνα με τις Συμβάσεις προμήθειας Φυσικού Αερίου που έχουν συναφθεί μεταξύ της ΔΕΠΑ ΑΕ και των ΕΠΑ πριν από τις 15.3.2002.

Με το ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14.08.2015) διευρύνθηκε ο νομικός και λειτουργικός και λογιστικός διαχωρισμός των εταιρειών προμήθειας και διανομής φυσικού αερίου, ήτοι των υφιστάμενων ΕΠΑ και η δημιουργία των ΕΔΑ και επεκτάθηκε σταδιακά η δυνατότητα επιλογής προμηθευτή φυσικού αερίου και η πρόσβαση τρίτων στα δίκτυα διανομής.

Συγκεκριμένα, ως προς τη θέσπιση των τιμολογίων προβλέφθηκε: α) η έκδοση Κανονισμού Τιμολόγησης των δικτύων της Θεσ/νικης, Θεσσαλίας και Λοιπής Ελλάδος, εντός 6 μηνών (ήτοι εντός 3 μηνών οι αρμόδιοι Διαχειριστές όφειλαν να υποβάλουν στη ΡΑΕ τον Κανονισμό και η τελευταία εντός 6 μηνών να τον εγκρίνει) και β) εντός 1 μήνα από την έκδοση του Κανονισμού Τιμολόγησης οι Διαχειριστές όφειλαν να υποβάλλουν προς έγκριση τα τιμολόγια με βάση τα οποία εισπράττουν αντάλλαγμα για κάθε βασική δραστηριότητα.

Τέλος, με τον ίδιο νόμο ορίστηκε - μεταβατικώς - η τιμή για την παροχή Βασικών Δραστηριοτήτων προς τους Χρήστες από τις ΔΕΠΑ και ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, σε 4 €/MWh, η οποία ίσχυε από τη θέση σε ισχύ του εν λόγω νόμου (20.08.2015) και έως τον χρόνο θέσης σε ισχύ των εγκεκριμένων τιμολογίων.

Με την υπ' αριθμ. 328/2016 Απόφαση ΡΑΕ (ΦΕΚ Β' 3067/26.09.2016) εκδόθηκε ο Κανονισμός Τιμολόγησης Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου των δικτύων Αττικής, Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας και με τις υπ' αριθμ. 345/2016, 346/2016, 347/2016 και 348/2016 εγκρίθηκαν τα τιμολόγια για τη βασική δραστηριότητα διανομής για τα δίκτυα της Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θεσσαλίας και Λοιπής Ελλάδος αντίστοιχα, κατά τέτοιο τρόπο έτσι ώστε, τα τελικά τιμολόγια

διανομής για τους βιομηχανικούς καταναλωτές να κυμανθούν σε χαμηλότερα επίπεδα των 4€/MWh.

Στις 10.11.2016 η Ένωση Βιομηχανικών Καταναλωτών Ενέργειας (ΕΒΙΚΕΝ) απέστειλε επιστολή στη ΡΑΕ με την οποία εξέφραζε τις ενστάσεις της ως προς το ύψος της τιμής των 4 €/MWh που είχε ορισθεί για μεταβατικό διάστημα με το ν. 4336/2015 ισχυριζόμενη ότι: α) δεν αντικατοπτρίζει το κόστος του εκάστοτε Διαχειριστή για την παρεχόμενη υπηρεσία χρήσης του δικτύου, β) συνιστά δυσανάλογη επιβάρυνση συγκεκριμένων κατηγοριών χρηστών και γ) η τιμή θα έπρεπε να οριστεί από τη ΡΑΕ κι όχι νομοθετικά. Για τους παραπάνω λόγους, η ΕΒΙΚΕΝ ζήτησε από τη ΡΑΕ τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων (ήτοι συμψηφισμού) λόγω απόκλισης της μεταβατικής τιμής από το τελικό τιμολόγιο που ενέκρινε η ΡΑΕ και ισχύει από 01.12.2016.

Στις 22.06.2020, κατόπιν ενδελεχούς αξιολόγησης των πραγματικών και νομικών δεδομένων και διαβουλεύσεων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η ΡΑΕ εξέδωσε την υπ' αριθμ. 1058/2020 Απόφαση (ΦΕΚ Β' 3545) με την οποία αποφασίστηκε η λήψη αντισταθμιστικών μέτρων για τα τιμολόγια διανομής φυσικού αερίου κατ' εφαρμογή της παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ, όπως ενσωματώθηκε στην ημεδαπή έννομη τάξη με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 4001/2011 για το χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος της μεταβατικής τιμής (14.08.2015) έως την έναρξη ισχύος της τελικής (01.12.2016).

Συγκεκριμένα στο διατακτικό της ανωτέρω Απόφασης αναφέρονται τα εξής:

«2. Τα αντισταθμιστικά μέτρα αφορούν σε όλους τους Επιλέγοντες Πελάτες που κατά την περίοδο 14.08.2015 μέχρι 1.12.2016 χρεώθηκαν από τις εταιρείες ΕΠΑ Αττικής, ΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ΕΠΑ Θεσσαλίας και ΔΕΠΑ, τιμολόγιο διανομής 4 €/MWh, βάσει της οικείας διάταξης του νόμου 4336/2015.

3. Τα αντισταθμιστικά μέτρα θα υπολογιστούν ως καταβλητέο ποσό E (σε €) εκ μέρους έκαστου Διαχειριστή, υπολογιζόμενου ως η διαφορά των ποσών α' και β', $E = \alpha - \beta$, όπου:

α: το τιμολόγιο τέλους χρήσης δικτύου που πληρώθηκε στον αντίστοιχο Διαχειριστή από έκαστο Επιλέγοντα Πελάτη για το διάστημα από 14.08.2015 μέχρι 30.11.2016, βάσει της κατανάλωση φυσικού αερίου σε MWh και της εκ του νόμου χρέωσης 4€/MWh.

β: το αντίστοιχο τιμολόγιο που θα πλήρωνε ο ίδιος Επιλέγων Πελάτης αν ίσχυαν τα Τιμολόγια Διανομής 2015-2016, όπως αυτά αναφέρονται ακολούθως για τις αντίστοιχες καταναλώσεις και δεσμεύσεις δυναμιכוτήτων των ετών 2015 και 2016:

Δίκτυο Διανομής	Συντελεστής Χρέωσης Δυναμικότητας (€/MWh/h)		Συντελεστής Χρέωσης Ενέργειας (€/MWh)	
	2015	2016	2015	2016
Αττικής	4.753,1751	4.719,9028	0,8987	0,8924
Θεσσαλονίκης	1.796,6439	1.784,0674	0,3302	0,3279
Θεσσαλίας	2.061,0294	2.046,6022	0,3637	0,3612
Στερεάς Ελλάδας	8.461,6247	8.402,3933	0,6480	0,6434
Κεντρικής Μακεδονίας	5.238,4277	5.201,7588	0,4877	0,4843
Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης	6.681,2419	6.634,4732	0,5246	0,5209
Κορίνθου	6.737,1235	6.689,9636	0,8182	0,8125

4. Οι εν λόγω Επιλέγοντες Πελάτες (δικαιούχοι των αντισταθμιστικών μέτρων) θα λάβουν επιστροφή των ποσών σε συνέχεια γραπτής αίτησης προς τις εταιρείες ΕΔΑ Αττικής Α.Ε., ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε. και ΔΕΔΑ Α.Ε. Έκαστος Διαχειριστής (ΕΔΑ Αττικής, ΕΔΑ ΘΕΣΣ, ΔΕΔΑ), υπολογίζει το ποσό προς επιστροφή, βάσει της παρούσας, και το υποβάλλει προς έγκριση στη ΡΑΕ. Η απόδοση του ποσού βάσει και σχετικού διακανονισμού, λαμβάνει χώρα μετά την έγκριση του ποσού από την Αρχή. Σε κάθε περίπτωση, οι Διαχειριστές οφείλουν να ενημερώσουν γραπτώς τους εν λόγω Επιλέγοντες Πελάτες για την παρούσα απόφαση ΡΑΕ καθώς και για το δικαίωμα αίτησης, με κοινοποίηση στη ΡΑΕ, εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας.

5. Για τις ήδη αιτούσες εταιρείες της ΕΒΙΚΕΝ, με απόφαση της Αρχής, βάσει των ως άνω σχετικών αιτήσεων, θα εγκριθεί το προς επιστροφή ποσό ως αντισταθμιστικό μέτρο για τη μεταβατική περίοδο. Έκαστος Διαχειριστής θα υπολογίσει ανά Επιλέγοντα Πελάτη το ποσό των αντισταθμιστικών Μέτρων και θα διακανονίσει τον τρόπο εξόφλησης.

6. Ο Διαχειριστής δύναται να καταβάλει το καταβλητέο ποσό Ε σε δόσεις, σε περίοδο όχι μεγαλύτερη των πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση της παρούσας.».

Κατά της ανωτέρω υπ' αριθμ. 1058/2020 Απόφασης της ΡΑΕ (εφεξής η «Προσβαλλόμενη») υποβλήθηκε, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 4001/2011, με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-288861/30.9.2020 έγγραφο, αίτηση αναθεώρησης από την εταιρεία με την επωνυμία «Εταιρεία Διανομής Αερίου

Θεσσαλονίκης Θεσσαλίας Ανώνυμη Εταιρεία» με τον δ.τ. ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε. (εφεξής η «Αιτούσα»).

II. ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Η Αιτούσα με την ως άνω αίτηση αναθεώρησης αιτείται την ακύρωση της Προσβαλλόμενης κατά το μέρος που την αφορά προκειμένου να μην υποχρεωθεί στην επιστροφή ποσών προς του Επιλέγοντες Πελάτες για τους κάτωθι αναφερόμενους λόγους:

α) 1ος λόγος αναθεώρησης: Επί της αρμοδιότητας της ΡΑΕ για τον καθορισμό τιμολογίων

Η Αιτούσα ισχυρίζεται ότι η αρμοδιότητα της ΡΑΕ για την έγκριση τιμολογίων είχε καθιρρυθεί από το 2005 με το ν. 3428/2005 και ειδικά ως προς τη θέσπιση αντισταθμιστικών μέτρων από το 2011 με το ν. 4001/2011 και συνεπώς σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της Αιτούσας η ΡΑΕ μπορούσε να είχε κάνει χρήση της εν λόγω δυνατότητας και να εγκρίνει προσωρινά τιμολόγια από την έναρξη ισχύος του ν. 4001/2011 κι όχι από την έναρξη ισχύος του ν. 4336/2015 όπως ισχυρίζεται η ΡΑΕ, ανεξαρτήτως της παρέκκλισης.

β) 2^{ος} λόγος αναθεώρησης: Επί της εκκίνησης της αρμοδιότητας της ΡΑΕ για τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων

Συναφώς με τον πρώτο λόγο, η Αιτούσα περαιτέρω ισχυρίζεται ότι η ΡΑΕ θα μπορούσε να λάβει μέτρα ανά πάσα περίπτωση, καθώς σύμφωνα με την Αιτούσα αφενός αυτό είναι σύμφυτο με την ιδιότητά της ως ρυθμιστή της σχετικής αγοράς, αφετέρου προκύπτει από τη χορηγηθείσα εκ του νόμου ρυθμιστική της αρμοδιότητα.

Επιπλέον, κατά τους ισχυρισμούς της Αιτούσας η θέση που έλαβε η Επιτροπή στις επιστολές της καθώς και η Προσβαλλόμενη παραβλέπει το γεγονός ότι σύμφωνα με τους όρους της Άδειας Διανομής των συζευγμένων ΕΠΑ, οι τελευταίες υποχρεούτο να υποβάλλουν στη ΡΑΕ πριν τη θέση του σε ισχύ του τιμολογίου παροχής και δεν μπορούσαν να το μεταβάλλουν χωρίς την έγκριση της ΡΑΕ. Το γεγονός ότι δεν

ακολουθείτο η τυπική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 31 της Οδηγίας 2009/73/EK δεν σημαίνει, κατά την Αιτούσα, ότι οι ανωτέρω υποχρεώσεις των ΕΠΑ έμειναν χωρίς προηγούμενη ρυθμιστική εποπτεία.

Συνεπώς, σύμφωνα με την Αιτούσα η ΡΑΕ θα μπορούσε να ορίσει προσωρινά τιμολόγια ανά πάσα στιγμή, χωρίς κανένα διοικητικό ή ρυθμιστικό περιορισμό καταλήγοντας ότι η λήξη της χορηγηθείσας παρέκκλισης δεν αποτελεί την αφετηρία για τη ανάληψη των σχετικών αρμοδιοτήτων από τη ΡΑΕ.

γ) 3ος λόγος αναθεώρησης: Επί του μεταβατικού τιμολογίου

Εν συνεχεία η Αιτούσα ισχυρίζεται ότι η τιμή των 4 ευρώ/MWh που καθορίστηκε με το ν. 4336/2015 δεν συνιστά προσωρινό τιμολόγιο αλλά μεταβατική ρύθμιση η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο της βαθμιαίας ανάγκης της απελευθέρωσης της αγοράς (μεταβατικό στάδιο) όπου έπρεπε να ρυθμιστούν ζητήματα τιμολόγησης των διαχωρισμένων πλέον δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με την Αιτούσα η προσωρινή τιμή ορίζεται από τη ΡΑΕ σε περιπτώσεις κανονικής λειτουργίας της σχετικής αγοράς κι ότι αν ο νομοθέτης ήθελε να θεωρήσει την επιβληθείσα τιμή ως προσωρινή θα την όριζε ρητώς στο νόμο ως τέτοια.

Επιπλέον, η Αιτούσα ισχυρίζεται ότι ενώ από τη μία η ΡΑΕ αναφέρει στην Προσβαλλόμενη ότι απέκτησε την αρμοδιότητα έγκρισης τιμολογίων από την έναρξη ισχύος του ν. 4336/2015 από την άλλη δεν άσκησε αυτή την αρμοδιότητα με την έκδοση προσωρινού τιμολογίου, αποδεχόμενη κατ' αυτόν τον τρόπο τη μεταβατική ρύθμιση που εισήγαγε ο εν λόγω νόμος.

δ) 4^{ος} λόγος αναθεώρησης: Επί της φύσεως των αντισταθμιστικών μέτρων

Περαιτέρω, η Αιτούσα επικαλείται τη διάκριση μεταξύ αντισταθμιστικών μέτρων και αποζημίωσης. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι αντισταθμιστικό μέτρο θεωρείται η λήψη κάποιου μέτρου που μπορεί να είναι οικονομικό και το οποίο ανακουφίζει μέρος της απώλειας που υφίσταται κάποιος και όχι το μέτρο που επιστρέφει στο ακέραιο το ποσό που απωλέσθηκε. Ως εκ τούτου σύμφωνα με την Αιτούσα η επιστροφή του συνολικού ποσού διαφοράς μεταξύ της μεταβατικής τιμής βασικής δραστηριότητας και του τελικού τιμολογίου δεν μπορεί να συνιστά αντισταθμιστικό μέτρο υπό την έννοια της

διάταξης της παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας. Η Αιτούσα ισχυρίζεται ότι αν επρόκειτο για αντισταθμιστικά μέτρα ρυθμιστικού χαρακτήρα αυτά θα επιβάλλονταν με διαφορετικό τρόπο π.χ. στη βάση της αναθεώρησης των τιμολογίων και όχι ως επιστροφή δήθεν αχρεωστήτως καταβληθέντων, ήτοι ως αποζημίωση.

ε) 5^{ος} λόγος αναθεώρησης: Επί της λήψεως των αντισταθμιστικών μέτρων

Η Αιτούσα ισχυρίζεται ότι σύμφωνα στις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 4001/2011 προβλέπεται ο καθορισμός από τη ΡΑΕ προσωρινών τιμολογίων διανομής ή μεθοδολογιών υπολογισμού των τιμολογίων αυτών και λήψης κατάλληλων αντισταθμιστικών μέτρων, αν τα προσωρινά τιμολόγια παρεκκλίνουν από τα οριστικά. Συνεπώς, η μη έκδοση προσωρινού τιμολογίου από τη ΡΑΕ αποκλείει, σύμφωνα με την Αιτούσα τη δυνατότητα λήψης αντισταθμιστικών μέτρων εκ μέρους της.

Συναφώς, η Αιτούσα θεωρεί ότι η εν λόγω αγορά λειτουργεί ως ρυθμιζόμενη αγορά, τουλάχιστον ως προς τα τιμολόγια διανομής ήδη από 2005 όποτε τέθηκε σε ισχύ ο ν. 3428/2005. Αντίθετη θέση, σύμφωνα με την Αιτούσα, ζημιώνει τους Διαχειριστές χωρίς αιτία, δεδομένου ότι οι τελευταίοι δεν είναι υπαίτιοι ούτε της επιβολής μεταβατικού τιμολογίου ούτε της καθυστέρησης έγκρισης των τελικών τιμολογίων διανομής.

στ) 6^{ος} λόγος αναθεώρησης: Επί των δικαιούχων των αντισταθμιστικών μέτρων

Εν συνεχεία η Αιτούσα υποστηρίζει ότι ακόμα κι αν ήθελε θεωρηθεί βάσιμη η επιβολή αντισταθμιστικών μέτρων αυτή θα πρέπει να εφαρμοστεί μόνο στους Χρήστες Διανομής όπως ορίζεται στο άρθρο 8 του ν. 4336/2015 κι όχι σε όλους τους Επιλέγοντες Πελάτες όπως ορίζει η Προσβαλλόμενη. Σύμφωνα με την Αιτούσα κατά την περίοδο 20.08.2015 έως 30.11.2016 στις περιοχές των Δικτύων Διανομής Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας δραστηριοποιούνταν α) οι χρήστες διανομής μεταξύ των οποίων και τα μέλη της ΕΒΙΚΕΝ και β) Επιλέγοντες Πελάτες που παρέμειναν πελάτες των πρώην ΕΠΑ με συζευγμένες συμβάσεις (διανομής και προμήθειας) και δεν είχαν καταστεί Χρήστες του δικτύου διανομής και γ) Μη Επιλέγοντες Πελάτες για τους οποίους δεν είχε εφαρμογή το τιμολόγιο διανομής.

III. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΣΙΟ

(α) Ως προς τη θέσπιση αντισταθμιστικών μέτρων

Σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ. 1 της Οδηγίας 2009/73/EK, στην οποία ορίζονται τα βασικά καθήκοντα και αρμοδιότητες (εξουσίες) των ρυθμιστικών αρχών των Κρατών Μελών, ορίζεται ότι «Οι ρυθμιστικές αρχές είναι υπεύθυνες για τον καθορισμό ή την έγκριση, σε επαρκή χρόνο πριν από την έναρξη ισχύος τους, τουλάχιστον των μεθοδολογιών οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των όρων και των προϋποθέσεων για: (α) τη σύνδεση και την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής, καθώς και των όρων, προϋποθέσεων και τιμολογίων πρόσβασης στις εγκαταστάσεις ΥΦΑ. Τα εν λόγω τιμολόγια ή μεθοδολογίες καθιστούν δυνατή την πραγματοποίηση των αναγκαίων επενδύσεων στα δίκτυα και τις εγκαταστάσεις ΥΦΑ, κατά τρόπον ώστε οι επενδύσεις αυτές να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των δικτύων και των εγκαταστάσεων ΥΦΑ, (β) την παροχή των υπηρεσιών εξισορρόπησης που πρέπει να παρέχονται με τον πλέον οικονομικό τρόπο και να παρέχουν τα κατάλληλα κίνητρα στους χρήστες του δικτύου ώστε αυτοί να εξισορροπούν τη συνεισφορά και την κατανάλωσή τους. Οι υπηρεσίες εξισορρόπησης πρέπει να παρέχονται με τρόπο δίκαιο και χωρίς διακρίσεις και να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια και την πρόσβαση σε διασυνοριακές υποδομές, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών για την εκχώρηση δυναμικότητας και τη διαχείριση συμφόρησης.

7. ...Κατά τον καθορισμό ή την έγκριση των τιμολογίων ή των μεθοδολογιών και των υπηρεσιών εξισορρόπησης, οι ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι παρέχονται τα κατάλληλα κίνητρα στους διαχειριστές δικτύων μεταφοράς και διανομής, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, για να βελτιώνουν τις επιδόσεις, να προωθούν την ολοκλήρωση της αγοράς και την ασφάλεια του εφοδιασμού και να ενισχύουν τις συναφείς δραστηριότητες έρευνας.

[...]

10. Οι ρυθμιστικές αρχές έχουν το δικαίωμα να απαιτούν από τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς, αποθήκευσης, ΥΦΑ και διανομής να τροποποιούν, αν χρειάζεται, τους όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων και των μεθοδολογιών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αναλογικότητα και η αμερόληπτη εφαρμογή τους. Σε περίπτωση που το σύστημα

πρόσβασης στην αποθήκευση καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 3, το καθήκον αυτό δεν θα περιλαμβάνει την τροποποίηση των τιμολογίων. Σε περίπτωση καθυστέρησης στον ορισμό των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής, οι ρυθμιστικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν ή να εγκρίνουν προσωρινά τιμολόγια μεταφοράς και διανομής ή προσωρινές μεθοδολογίες, και να αποφασίσουν για τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, εάν τα τελικά τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα προσωρινά τιμολόγια ή μεθοδολογίες.»

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 4336/2015, εντός ενός (1) μηνός από τη θέση σε ισχύ του Κανονισμού Τιμολόγησης για κάθε Δίκτυο Διανομής, η ΔΕΠΑ ΑΕ, υπό την ιδιότητα του Διαχειριστή του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος, και οι ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, υπό την ιδιότητα των Διαχειριστών των Δικτύων των αντίστοιχων γεωγραφικών περιοχών, υποβάλλουν προς έγκριση στη ΡΑΕ τα τιμολόγια με βάση τα οποία εισπράττουν αντάλλαγμα για τη δραστηριότητα της Διανομής που παρέχουν στους Χρήστες. Για το ενδιάμεσο διάστημα, ορίζεται στο ίδιο άρθρο νομοθετικά ότι, από τον χρόνο θέσης των διατάξεων του ν. 4336/2015 σε ισχύ (ήτοι από τη δημοσίευσή του στο ΦΕΚ) έως και τον χρόνο θέσης σε ισχύ των ανωτέρω τιμολογίων, η τιμή για την παροχή Βασικών Δραστηριοτήτων προς τους Χρήστες από τη ΔΕΠΑ ΑΕ και τις ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης ορίζεται σε τέσσερα (4) ευρώ ανά MWh. Ειδικά για πελάτες που τροφοδοτούνται μέσω διασυνδεδεμένων δικτύων διανομής ο νόμος ορίζει ότι το μέσο σταθμισμένο τέλος διανομής, εισπράττεται από τους Διαχειριστές των διασυνδεδεμένων δικτύων αναλόγως προς την επένδυση που πραγματοποιήθηκε για τη σύνδεση του εν λόγω πελάτη.

Σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 4001/2011: (“Τιμολόγια Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων”) παρ. 1, «η ΡΑΕ αποφασίζει, έξι (6) μήνες πριν από την Έναρξη ισχύος τους, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 88 για το Φυσικό Αέριο, σύμφωνα με διαφανή κριτήρια, τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό των Τιμολογίων Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων, κατά τρόπο, ώστε τα Τιμολόγια αυτά να μην εισάγουν διακρίσεις και να αντικατοπτρίζουν το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι μεθοδολογίες και τα Τιμολόγια Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της ΡΑΕ και των αρμόδιων Διαχειριστών». Συναφώς, η παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι «κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με την παράγραφο 1, η ΡΑΕ λαμβάνει υπόψη της την ανάγκη για τη θέσπιση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων κινήτρων για τους Διαχειριστές των Συστημάτων Μεταφοράς και τους

Διαχειριστές των Δικτύων Διανομής, προκειμένου να βελτιώνεται η αποδοτικότητα των Συστημάτων Μεταφοράς και των Δικτύων Διανομής, να προωθείται η ανάπτυξη της αγοράς ενέργειας, η ασφάλεια του εφοδιασμού και να υποστηρίζονται οι σχετικές με τις αρμοδιότητες των ως άνω Διαχειριστών ερευνητικές δραστηριότητες αυτών.».

Περαιτέρω, η παρ. 4 του ως άνω άρθρου, μεταφέροντας στο εθνικό δίκαιο τα ανωτέρω οριζόμενα στην παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας, προβλέπει ότι «σε περίπτωση καθυστέρησης στον καθορισμό των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής ενέργειας, η ΡΑΕ δύναται να καθορίζει, με απόφαση της, προσωρινά τιμολόγια ή μεθοδολογίες υπολογισμού των Τιμολογίων αυτών και να αποφασίζει τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, εάν τα τελικά Τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα αντίστοιχα προσωρινά.».

Τέλος, το άρθρο 88 του ίδιου νόμου (“Τιμολόγηση Βασικών Δραστηριοτήτων”) προβλέπει συγκεκριμένα κριτήρια και στόχους, στην επίτευξη των οποίων οφείλει να κατατείνει ο Κανονισμός Τιμολόγησης.

(β) Ως προς το καθεστώς παρέκκλισης για τη λειτουργία του Εταιρειών Παροχής Αερίου (ΕΠΑ)

Με το ν. 2364/1995 ετέθη το πλαίσιο για την ίδρυση από τη ΔΕΠΑ Α.Ε. (εφεξής: η «ΔΕΠΑ») περιφερειακών Εταιρειών Διανομής Αερίου (ΕΔΑ) με τη μορφή ανώνυμων εταιρειών και με γεωγραφικά όρια που θα προσδιορίζονταν στο καταστατικό τους, επιπλέον των ΕΔΑ που είχαν ήδη ιδρυθεί από τη ΔΕΠΑ με γεωγραφικά όρια δραστηριότητας τις περιοχές της Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης και οι οποίες επίσης διέπονταν από τις διατάξεις του εν λόγω νόμου. Παράλληλα, προβλέφθηκε η δυνατότητα εισφοράς των αποκλειστικών δικαιωμάτων των ΕΔΑ, που παρέχονται με άδεια διανομής φυσικού αερίου χρονικής ισχύος 25 – 35 ετών, σε ανώνυμες εταιρείες παροχής αερίου (ΕΠΑ Α.Ε.), η ίδρυση των οποίων θα γινόταν κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου (προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού για την ανάδειξη ιδιώτη επενδυτή, ο οποίος θα συνάψει σύμβαση για την εκμετάλλευση των αποκλειστικών δικαιωμάτων που θα εισφέρονταν στην ΕΠΑ από την ΕΔΑ). Σχετικώς εκδόθηκε το ΠΔ 367/1996 για τον καθορισμό των όρων διενέργειας και των προϋποθέσεων συμμετοχής στον εν λόγω διαγωνισμό.

Βάσει του άρθρου 4 του ν. 2364/1995 χορηγήθηκε με Απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης στις ΕΠΑ Αττικής (Δ1/18887), Θεσσαλονίκης (Δ1/Γ/Φ7/11819) και Θεσσαλίας (Δ1/Γ/Φ7/11818) άδεια διανομής φυσικού αερίου 30ετούς διάρκειας για τις γεωγραφικές περιοχές δραστηριότητάς τους. Στις εν λόγω άδειες διανομής, ρητά προβλέπεται ότι ο αδειούχος ασκεί «τα αποκλειστικά δικαιώματα (α) προγραμματισμού, (β) μελέτης, (γ) σχεδιασμού, (δ) κατασκευής, (ε) εκμετάλλευσης και (στ) πώλησης φυσικού αερίου» στην αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή. Επισημαίνεται ότι στις άδειες αυτές ορίζεται ως Τιμολόγιο Παροχής «η τιμολόγηση Καταναλωτή από τον Αδειούχο για την παροχή και διανομή φυσικού αερίου [...]». Συναφώς στο άρθρο 4.2.3 της άδειας ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι «Ο αδειούχος υποχρεούται (α) να ορίζει [...] για κάθε ημερολογιακό έτος, Τιμολόγια Παροχής για διαφορετικές κατηγορίες παροχής, (β) να καταρτίζει και να υποβάλλει στην Αρχή [...] δήλωση που να περιλαμβάνει τα Τιμολόγια Παροχής και τις κατηγορίες παροχής που έχουν καθορισθεί και να δημοσιοποιεί, τα Τιμολόγια Παροχής και τις κατηγορίες παροχής», [...] (δ) [...] να τιμολογεί ανά ημερολογιακό έτος την παροχή και διανομή φυσικού αερίου μόνο με τις τιμές που περιέχονται στη δήλωση Τιμολογίου Παροχής που ισχύει για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος».

Κατά το χρόνο έκδοσης των Αδειών διανομής των ΕΠΑ ήταν σε ισχύ η Οδηγία 98/30/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 της οποίας «ένα κράτος μέλος το οποίο χαρακτηρίζεται ως αναδυόμενη αγορά και λόγω της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα αντιμετώπιζε ουσιαστικά προβλήματα, μη συνδεόμενα με τις συμβατικές δεσμεύσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής που αναφέρονται στο άρθρο 25, μπορεί να παρεκκλίνει από το άρθρο 4, το άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 6 ή/και το άρθρο 20 της παρούσας οδηγίας. Η παρέκκλιση αυτή λήγει αυτομάτως μόλις το κράτος μέλος παύσει να χαρακτηρίζεται ως αναδυόμενη αγορά. Όλες αυτές οι παρεκκλίσεις κοινοποιούνται στην Επιτροπή». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 18 ορίζεται ότι «όσον αφορά τις αναδυόμενες αγορές, το βαθμιαίο άνοιγμα της αγοράς που προβλέπεται από το παρόν άρθρο αρχίζει να εφαρμόζεται από τη λήξη της παρέκκλισης κατ' άρθρο 26 παράγραφος 2».

Η Οδηγία 98/30/ΕΚ καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την Οδηγία 2003/55/ΕΚ. Στο άρθρο 28 παρ. 8 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ προβλέπεται ρητά ότι η Ελλάδα δύναται να παρεκκλίνει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 12 της ίδιας Οδηγίας («Καθήκοντα των διαχειριστών δικτύων διανομής»). Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 12, «όταν οι

διαχειριστές των δικτύων διανομής είναι υπεύθυνοι για την εξισορρόπηση του δικτύου αερίου, οι κανόνες που θεσπίζουν, για αυτόν τον σκοπό, είναι αντικειμενικοί, διαφανείς και δεν εισάγουν διακρίσεις. Οι όροι και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων και των τιμολογίων, για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών εκ μέρους των διαχειριστών των δικτύων, καθορίζονται βάσει μεθοδολογίας σύμφωνης με το άρθρο 25 παράγραφος 2, κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις και αντικατοπτρίζει το κόστος, και δημοσιεύονται». Η παρ. 2 του άρθρου 25 ορίζει ότι «*οι ρυθμιστικές αρχές είναι υπεύθυνες για τον καθορισμό ή την έγκριση, πριν από την έναρξη ισχύος τους, τουλάχιστον των μεθοδολογιών οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των όρων και των προϋποθέσεων για: α) τη σύνδεση και την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής. Τα εν λόγω τιμολόγια ή μεθοδολογίες επιτρέπουν την πραγματοποίηση των αναγκαίων επενδύσεων στα δίκτυα κατά τρόπον ώστε οι επενδύσεις αυτές να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των δικτύων. [...]*». Επομένως, η Οδηγία 2003/55/EK αναγνώριζε ρητώς ότι η Ελλάδα εδύνατο να παρεκκλίνει από τα ανωτέρω, που θα επέβαλλαν άλλως (δηλαδή σε περίπτωση μη παρέκκλισης) τα τιμολόγια για την παροχή υπηρεσιών από τους διαχειριστές των δικτύων διανομής να καθορίζονται τουλάχιστον βάσει μεθοδολογίας εγκεκριμένης από τη ΡΑΕ, «*κατά τρόπο που να μην εισαγάγει διακρίσεις και να αντικατοπτρίζει το κόστος, και να δημοσιεύονται*».

Η παρ. 4 του άρθρου 28 της Οδηγίας προέβλεπε περαιτέρω ότι «*σε περίπτωση που η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα δημιουργούσε ουσιαστικά προβλήματα σε μια γεωγραφικά περιορισμένη περιοχή κράτους μέλους, ιδίως όσον αφορά την ανάπτυξη της υποδομής μεταφοράς και κύριας υποδομής διανομής, και για να ενθαρρυνθούν οι επενδύσεις, το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση προσωρινής παρέκκλισης από το άρθρο 4, το άρθρο 7, το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 9, το άρθρο 11, το άρθρο 12 παράγραφος 5, το άρθρο 13, το άρθρο 17, το άρθρο 18, το άρθρο 23, παράγραφος 1 ή/και το άρθρο 24 για αναπτυξιακές ενέργειες εντός της περιοχής αυτής.*» Επί τη βάσει ιδίως της εν λόγω διατάξεως, η Ελλάδα αιτήθηκε τη χορήγηση παρέκκλισης από τις απαιτήσεις της Οδηγίας 2003/55/EK που αφορούσαν στην πρόσβαση τρίτων και τον διαχωρισμό σε σχέση με τρεις νέες εταιρείες διανομής που επρόκειτο να εγκατασταθούν στις περιοχές της Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, της Κεντρικής Μακεδονίας και της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η προμνησθείσα απόφαση της 11ης.09.2008 της Ευρωπαϊκής

Επιτροπής, με την οποία χορηγήθηκε η ανωτέρω παρέκκλιση υπό συγκεκριμένους όρους και περιορισμούς ως προς τις προβλεπόμενες να συσταθούν εταιρείες διανομής. Η παρέκκλιση αυτή, εντούτοις, δεν έτυχε εφαρμογής, λόγω μη πλήρωσης των όρων και περιορισμών υπό τους οποίους χορηγήθηκε, όπως επιβεβαιώνει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι – 246519/02.10.2018 επιστολή της. Συνεπώς, για την λοιπή Ελλάδα, πλην των περιοχών Αττικής, Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας, η Ελλάδα όφειλε, ως κράτος μέλος, να διασφαλίσει την πρόσβαση τρίτων στο δίκτυο διανομής υπό τους όρους του άρθρου 18 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ και κατόπιν του άρθρου 32 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ.

Με τον ν. 3428/2005 για την απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου επιχειρήθηκε η εναρμόνιση της ημεδαπής νομοθεσίας με την Οδηγία 2003/55/ΕΚ, ενώ δεν επήλθε μεταβολή ως προς το καθεστώς παρέκκλισης και αποκλειστικότητας στην προμήθεια και διανομή που είχαν οι ως άνω ΕΠΑ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 21 αυτού, το οποίο δεν καταργήθηκε με το ν. 4001/2011, προβλέπει ότι «οι Ε.Π.Α. Αττικής, Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας, που έχουν συσταθεί κατά τις διατάξεις του ν. 2364/1995, ασκούν τις δραστηριότητες διανομής και προμήθειας φυσικού αερίου σε μη Επιλέγοντες Πελάτες, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2364/1995, τις διατάξεις των άρθρων 25, 31 και 32 και τους όρους των αδειών διανομής φυσικού αερίου που τους έχουν χορηγηθεί».

Επιπλέον, στο ίδιο άρθρο ορίζεται ότι «στη Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε. χορηγούνται, με τις διατάξεις του νόμου αυτού, άδειες διανομής και προμήθειας φυσικού αερίου που ισχύουν στα διοικητικά όρια του Νομού Κορινθίας, καθώς και των Περιφερειών Στερεάς Ελλάδος και Εύβοιας, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, με εξαίρεση τις περιοχές που ανήκουν στην αρμοδιότητα των Ε.Π.Α. που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε., καθορίζονται οι όροι, οι περιορισμοί και οι προϋποθέσεις των αδειών διανομής φυσικού αερίου που χορηγούνται στη Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε., σύμφωνα με την παράγραφο αυτή, αφού ληφθεί ιδίως υπόψη τυχόν παρέκκλιση που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 28 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ». Όπως αναφέρεται στην από 11.09.2008 Απόφαση της Επιτροπής, οι περιφέρειες εκτός Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, δεν διέθεταν ακόμη δίκτυα παροχής και διανομής Φυσικού Αερίου εκτός από ορισμένα τμήματα τα οποία είχαν κατασκευασθεί από την ΔΕΠΑ δίχως να τεθούν σε λειτουργία. Ένας πολύ περιορισμένος αριθμός βιομηχανικών χρηστών είχε συνδεθεί στο κατά τον εν λόγω

χρόνο υφιστάμενο σύστημα μεταφοράς της ΔΕΠΑ. Έτσι, προκειμένου να ξεκινήσει και η επέκταση της υποδομής του εθνικού δικτύου μεταφοράς Φυσικού Αερίου χορηγήθηκε με την ως άνω διάταξη του Ν. 3428/2005 προσωρινή παραχώρηση δικαιώματος διανομής και παροχής Φυσικού Αερίου για τις περιοχές αυτές.

Όπως αναφέρεται στο ιστορικό της Απόφασης της Ε.Ε Ε(2008) 4773/11.9.2008, που αφορούσε τη χορήγηση παρέκκλισης στην Ελλάδα από ορισμένες διατάξεις της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ για ορισμένες γεωγραφικές περιοχές, «στην Ελλάδα χορηγήθηκε πλήρης παρέκκλιση από τη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου δυνάμει του άρθρου 18 παρ. 7 και του άρθρου 26 παρ. 2 της Οδηγίας 98/30/ΕΚ, και ακολούθως του άρθρου 28 παρ. 2 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ. Οι εν λόγω οδηγίες επέτρεψαν άμεσα στην Ελλάδα «ως αναδυόμενη αγορά φυσικού αερίου» να εφαρμόσει την παρέκκλιση». Συναφώς, «Στις εταιρείες διανομής των περιοχών της Αττικής, της Θεσσαλονίκης και της Θεσσαλίας («υπάρχουσες ΕΠΑ») εξακολουθεί να χορηγείται παρέκκλιση από τα άρθρα 4, 11, 12, 13, 18, 23 και 24 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ δυνάμει του άρθρου 28 παρ. 8 της ίδιας οδηγίας. Η παρέκκλιση αυτή περιορίζεται στις γεωγραφικές περιοχές και τις χρονικές περιόδους που καθορίζονται στις άδειες που εκδόθηκαν από την Ελλάδα πριν από τις 15.03.2002 και σύμφωνα με την οδηγία 98/30/ΕΚ για την ανάπτυξη και αποκλειστική εκμετάλλευση δικτύων διανομής σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές».

Στο άρθρο 31 του ν. 3428/2005 («Τιμολόγηση Βασικών Δραστηριοτήτων») προβλέπεται περαιτέρω ότι «με τον Κανονισμό Τιμολόγησης ρυθμίζονται τα τιμολόγια πρόσβασης σε Δίκτυο Διανομής, για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 25, χωρίς να τροποποιούνται οι σχετικές με την τιμολόγηση διατάξεις που περιλαμβάνονται στις άδειες διανομής Φυσικού Αερίου, οι οποίες έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού. Μέχρι τη θέσπιση του Κανονισμού Τιμολόγησης εξακολουθούν να ισχύουν και να εισπράττονται τα τέλη πρόσβασης στα Δίκτυα Διανομής, τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με τις συμβάσεις προμήθειας Φυσικού Αερίου που έχουν συναφθεί μεταξύ της Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε. και των Ε.Π.Α., πριν από την 15.3.2002».

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 25 ν. 3428/2005, «οι Ε.Π.Α. υποχρεούνται να επιτρέπουν την πρόσβαση Προμηθευτών στα Δίκτυα Διανομής, τα οποία διαχειρίζονται, εφόσον αυτό απαιτείται για την τροφοδότηση πελατών που καθίστανται Επιλέγοντες σύμφωνα με την παράγραφο 1. Άρνηση πρόσβασης επιτρέπεται μόνον στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η πρόσβαση συνεπάγεται παράβαση από τις Ε.Π.Α. των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας ή των όρων της άδειας διανομής φυσικού

αερίου ή θέτει σε κίνδυνο την ασφαλή λειτουργία του Δικτύου Διανομής. Για την πρόσβαση σε Δίκτυο Διανομής οφείλεται στις Ε.Π.Α. αντάλλαγμα χρήσης του Δικτύου αυτού, το ύψος του οποίου καθορίζεται σύμφωνα με τον Κανονισμό Τιμολόγησης, ο οποίος εκδίδεται κατά το άρθρο 31».

Η Οδηγία 2003/55/ΕΚ καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την Οδηγία 2009/73/ΕΚ. Αντίστοιχη με τα ανωτέρω δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται και στο άρθρο 49 παρ. 8 της εν λόγω Οδηγίας. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό προβλέπει ότι «η Ελλάδα δύναται να παρεκκλίνει από τα άρθρα 4, 24, 25, 26, 32, 37 ή/και 38 της παρούσας οδηγίας για τις γεωγραφικές περιοχές και τις χρονικές περιόδους που καθορίζονται στις άδειες που έχει εκδώσει πριν από τις 15 Μαρτίου 2002 και σύμφωνα με την οδηγία 98/30/ΕΚ, για την ανάπτυξη και την αποκλειστική εκμετάλλευση των δικτύων διανομής σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές». Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 25, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 12 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ, «όταν ένας διαχειριστής συστήματος διανομής είναι υπεύθυνος για την εξισορρόπηση του συστήματος διανομής φυσικού αερίου, οι κανόνες που θεσπίζει για την εκπλήρωση του προαναφερόμενου σκοπού πρέπει να είναι αντικειμενικοί, διαφανείς και αμερόληπτοι, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τη χρέωση των χρηστών του συστήματος για την έλλειψη ενεργειακής ισορροπίας. Οι όροι και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων και των τιμολογίων, για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών εκ μέρους των διαχειριστών συστημάτων διανομής καταρτίζονται σύμφωνα με μεθοδολογία συμβατή με τις ρυθμίσεις του άρθρου 41 παράγραφος 6, με τρόπο αμερόληπτο που αντικατοπτρίζει το κόστος, και δημοσιεύονται.». Σύμφωνα δε με την παρ. 6 του άρθρου 41 «οι ρυθμιστικές αρχές είναι υπεύθυνες για τον καθορισμό ή την έγκριση, σε επαρκή χρόνο πριν από την έναρξη ισχύος τους, τουλάχιστον των μεθοδολογιών οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των όρων και των προϋποθέσεων για: (α) τη σύνδεση και την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής, καθώς και των όρων, προϋποθέσεων και τιμολογίων πρόσβασης στις εγκαταστάσεις ΥΦΑ. [...]».

Σύμφωνα με το άρθρο 179 παρ. 1 του ν. 4001/2011, βάσει του οποίου αντικαταστάθηκε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2364/1995 ως εξής: «Η άσκηση των ανωτέρω δικαιωμάτων [ενν. προγραμματισμού, μελέτης, κατασκευής, εκμετάλλευσης συστήματος διανομής, πώλησης φυσικού αερίου] από τις Ε.Π.Α. επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη Άδεια Διανομής Φυσικού Αερίου, χρονικής ισχύος από είκοσι πέντε

(25) μέχρι τριάντα πέντε (35) έτη, η οποία μπορεί να παρατείνεται ανά πενταετία με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για τη χορήγηση της άδειας διανομής λαμβάνεται υπόψη η παρέκκλιση που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 4 και 5 (σε συνδυασμό με την παράγραφο 8) του άρθρου 28 της Οδηγίας 2003/55/ΕΚ προς την οποία εναρμονίστηκε η εθνική νομοθεσία με το ν. 3428/ 2005 (Α' 313)».

(γ) Ως προς το νομοθετικό πλαίσιο για τα τιμολόγια διανομής φυσικού αερίου

Σύμφωνα με το άρθρο 88 του ν. 4001/2011 («Τιμολόγηση Βασικών Δραστηριοτήτων»), όπως αρχικώς ίσχυε, οριζόταν ότι «με τον Κανονισμό Τιμολόγησης, ο οποίος εκδίδεται από τη ΡΑΕ, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, μετά από εισήγηση του κατά περίπτωση αρμόδιου Διαχειριστή Συστήματος Φυσικού Αερίου ή Δικτύου Διανομής και δημόσια Διαβούλευση, ρυθμίζεται η μεθοδολογία καθορισμού τιμολογίων για τη χρέωση κάθε Βασικής Δραστηριότητας.[...]». Με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου οριζόταν ότι «τα τιμολόγια πρόσβασης σε Δίκτυο Διανομής, για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 83, καταρτίζονται από την εκάστοτε ΕΠΑ, μετά την έγκριση από τη ΡΑΕ των κανόνων κατανομής της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 89, εγκρίνονται με απόφαση της ΡΑΕ και ισχύουν από τη δημοσίευση της απόφασης αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, χωρίς να τροποποιούνται οι σχετικές με την τιμολόγηση διατάξεις που περιλαμβάνονται στις Άδειες Διανομής Φυσικού Αερίου, οι οποίες έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του ν. 3428/2005. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και η διαδικασία αναπροσαρμογής ή τροποποίησης των τιμολογίων αυτών. Μέχρι τη θέσπιση των ανωτέρω τιμολογίων εξακολουθούν να ισχύουν και να εισπράττονται τα τέλη πρόσβασης στα Δίκτυα Διανομής που καθορίζονται σύμφωνα με τις Συμβάσεις προμήθειας Φυσικού Αερίου που έχουν συναφθεί μεταξύ της ΔΕΠΑ ΑΕ και των ΕΠΑ πριν από τις 15.3.2002».

Στο πλαίσιο της μετάβασης της αγοράς Φυσικού Αερίου, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας των ΕΠΑ/ΔΕΠΑ, σε καθεστώς διαχωρισμού («unbundling»), μετάβαση η οποία επιχειρήθηκε με το ν. 4336/2015, το ως άνω άρθρο 88 του ν. 4001/2011 υπέστη σημαντικές τροποποιήσεις, ιδίως με τον ανωτέρω νόμο αλλά και συμπληρωματικά με

τον ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17.10.2015), με τις οποίες επιχειρείται η διαμόρφωση του πλαισίου τιμολόγησης σε συμφωνία με το καθεστώς λειτουργίας υπό διαχωρισμό.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 88 του ν.4001/2011, όπως τροποποιήθηκε με τους ανωτέρω νόμους, «1. Με τον Κανονισμό Τιμολόγησης, ο οποίος εκδίδεται από τη ΡΑΕ, μετά από εισήγηση του κατά περίπτωση αρμόδιου Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς ή Δικτύου Διανομής Φυσικού Αερίου και δημόσια διαβούλευση, ρυθμίζεται η μεθοδολογία καθορισμού τιμολογίων για τη χρέωση κάθε Βασικής Δραστηριότητας. Κατά τη ρύθμιση της μεθοδολογίας τιμολόγησης για κάθε Βασική Δραστηριότητα επιδιώκεται: [...] (ια) Για την τιμολόγηση της Δραστηριότητας της Διανομής η κάλυψη του κόστους του ανταλλάγματος που καταβάλλεται από τον Διαχειριστή του Δικτύου Διανομής στον κύριο αυτού για την παραχώρηση της χρήσης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης του Δικτύου». Περαιτέρω, με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου «Τα τιμολόγια με βάση τα οποία ο Διαχειριστής Δικτύου Διανομής εισπράττει οποιοδήποτε αντάλλαγμα για κάθε Βασική Δραστηριότητα καταρτίζονται από τον Διαχειριστή, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που προσδιορίζεται στον Κανονισμό Τιμολόγησης, υποβάλλονται προς έγκριση στη ΡΑΕ, η οποία οφείλει να αποφασίσει επ' αυτών εντός τριών (3) μηνών από το χρόνο υποβολής τους, και ισχύουν από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 της υποπαραγράφου Β.1 του άρθρου 2 Ν. 4336/2015 όπως τροποποιήθηκε με το ν. Ν.4337/2015 «2. Εντός ενός (1) μηνός από τη θέση σε ισχύ του Κανονισμού Τιμολογίων της παρ. 1 του άρθρου 88 του ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, η ΔΕΠΑ ΑΕ, υπό την ιδιότητά της ως Διαχειριστή του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος, και οι ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, υπό την ιδιότητά τους ως Διαχειριστών των Δικτύων των αντίστοιχων γεωγραφικών περιοχών υποβάλλουν προς έγκριση στη ΡΑΕ τα τιμολόγια με βάση τα οποία εισπράττουν αντάλλαγμα για κάθε Βασική Δραστηριότητα που παρέχουν στους Χρήστες, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του [ενν. του άρθρου 88] ν. 4001/ 2011, όπως τροποποιείται δια του παρόντος. Από το χρόνο θέσης του παρόντος σε ισχύ έως και τον χρόνο θέσης σε ισχύ των ανωτέρω τιμολογίων, η τιμή για την παροχή Βασικών Δραστηριοτήτων προς τους Χρήστες από τη ΔΕΠΑ ΑΕ και τις ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης ορίζεται σε τέσσερα (4) ευρώ ανά MWh».

Συναφώς, στην παράγραφο 1 του ίδιου ως άνω άρθρου προβλέφθηκε ότι: «1. Εντός τριών (3) μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος, η ΔΕΠΑ ΑΕ, υπό την ιδιότητά της ως Διαχειρίστριας του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος, και οι ΕΠΑ Αττικής,

Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, υπό την ιδιότητά τους ως Διαχειριστών των Δικτύων των αντίστοιχων γεωγραφικών περιοχών, εισηγούνται στη ΡΑΕ, η οποία, κατόπιν δημόσιας διαβούλευσης και αφού προβεί σε τυχόν τροποποιήσεις και προσθήκες, υποχρεούται να εκδώσει το τελικό κείμενο εντός τριών (3) μηνών από το χρόνο υποβολής:

(α) για την έκδοση του Κανονισμού Τιμολόγησης των εν λόγω Δικτύων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 88 του ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο,

(β) για την έκδοση του Κώδικα Διαχείρισης Δικτύου Διανομής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 80 του ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο.

2. Εντός ενός (1) μηνός από τη θέση σε ισχύ του Κανονισμού Τιμολόγησης για κάθε Δίκτυο Διανομής, ο οποίος εκδίδεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 88 του ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, η ΔΕΠΑ ΑΕ, υπό την ιδιότητά της ως Διαχειριστή του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος, και οι ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, υπό την ιδιότητά τους ως Διαχειριστών των Δικτύων των αντίστοιχων γεωγραφικών περιοχών υποβάλλουν προς έγκριση στη ΡΑΕ τα τιμολόγια με βάση τα οποία εισπράττουν αντάλλαγμα για τη δραστηριότητα της Διανομής που παρέχουν στους Χρήστες, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 88 του ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται δια του παρόντος.»

[...]

Κατ' εξουσιοδότηση του εν λόγω άρθρου 88, ως ίσχυε πριν την τροποποίηση που επέφεραν οι ν. 4336/2015 και 4337/2015, εκδόθηκε ο Κανονισμός Τιμολόγησης Βασικών Δραστηριοτήτων του ΕΣΦΑ (Απόφαση ΡΑΕ 594/2012 «Έκδοση του Κανονισμού Τιμολόγησης Βασικών Δραστηριοτήτων του ΕΣΦΑ»). Με τον Κανονισμό αυτόν ρυθμίστηκε η μεθοδολογία καθορισμού τιμολογίων για την τιμολόγηση κάθε Βασικής Δραστηριότητας του Διαχειριστή Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου Α.Ε., με την εξαίρεση της μεθοδολογίας καθορισμού τιμολογίων για την τιμολόγηση της Βασικής Δραστηριότητας Εγκατάστασης Αποθήκευσης Φυσικού Αερίου. Ο εν λόγω Κανονισμός δεν επηρέασε τις διατάξεις που εμπεριέχονταν στις Άδειες Διανομής των ΕΠΑ, στις οποίες γίνεται λόγος για τιμολόγιο παροχής που αφορά στην παροχή και διανομή φυσικού αερίου και οι οποίες (διατάξεις) εξακολουθούσαν κατά τα ανωτέρω να ισχύουν βάσει της χορηγηθείσας δυνάμει της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ παρέκκλισης.

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ετέθη από το νόμο για τη θέσπιση της δευτερογενούς νομοθεσίας και ειδικότερα του Κανονισμού Τιμολόγησης, το εν λόγω μεταβατικό τιμολόγιο διανομής προοριζόταν να ισχύσει έως και 10 μήνες από τη θέση σε ισχύ του νόμου, ήτοι έως τις 14.06.2016.

Η ΡΑΕ, κατόπιν των ανωτέρω τροποποιήσεων στο ν. 4001/2011 αναφορικά με τη μετάβαση της αγοράς προμήθειας – διανομής φυσικού αερίου σε καθεστώς διαχωρισμού και τις συνακόλουθες αλλαγές στο άρθρο 88 ν. 4001/2011 για την τιμολόγηση της Βασικής Δραστηριότητας της Διανομής, εξέδωσε την υπ' αριθ. 328/2016 «Έγκριση Κανονισμού Τιμολόγησης Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου των δικτύων διανομής Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θεσσαλίας και Λοιπής Ελλάδος» απόφασή της, με την οποία ρυθμίζεται η μεθοδολογία καθορισμού των τιμολογίων της Βασικής Δραστηριότητας Διανομής στα τέσσερα δίκτυα διανομής, ήτοι στα δίκτυα Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θεσσαλίας και Λοιπής Ελλάδος (ΦΕΚ Β'3067/26.09.2016).

IV. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

α) Επί του πρώτου, δεύτερου και πέμπτου λόγου οι οποίοι σχετίζονται με την αρμοδιότητα της ΡΑΕ για τον καθορισμό τιμολογίων και τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων

Επί των λόγων αναθεώρησης που σχετίζονται με την αρμοδιότητα της ΡΑΕ (α) για τη θέσπιση οριστικών και προσωρινών των τιμολογίων, (β) τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων και (γ) το χρονικό διάστημα υπολογισμού αυτών λεκτέα τα εξής:

Η αρμοδιότητα της Αρχής για την λήψη κατάλληλων αντισταθμιστικών μέτρων ερείδεται στην διάταξη του άρθρου 41 παρ. 6 της Οδηγίας 2009/73/EK όπως ενσωματώθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 15 παρ. 4 του ν. 4001/2011. Η Προσβαλλόμενη περιλαμβάνει με σαφή και επαρκή προς τούτο αιτιολογία στην ενότητα Γ. Ειδικότερα, με την Οδηγία 2009/73/EK, ανατέθηκε στην εθνική ρυθμιστική αρχή, μεταξύ άλλων, το καθήκον καθορισμού και έγκρισης, σύμφωνα με διαφανή κριτήρια, ρυθμισμένων τιμολογίων μεταφοράς ή διανομής ή τις μεθόδους υπολογισμού τους με κατεύθυνση τα εν λόγω τιμολόγια ή οι μεθοδολογίες να μην εισάγουν διακρίσεις και να αντικατοπτρίζουν το κόστος. Ειδικότερα, η παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας ορίζει ότι «οι ρυθμιστικές αρχές έχουν το δικαίωμα να απαιτούν από τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς, αποθήκευσης,

ΥΦΑ και διανομής να τροποποιούν, αν χρειάζεται, τους όρους και τις προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων και των μεθοδολογιών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αναλογικότητα και η αμερόληπτη εφαρμογή τους [...]. Σε περίπτωση καθυστέρησης στον ορισμό των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής, οι ρυθμιστικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν ή να εγκρίνουν προσωρινά τιμολόγια μεταφοράς και διανομής ή προσωρινές μεθοδολογίες, και να αποφασίσουν για τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, εάν τα τελικά τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα προσωρινά τιμολόγια ή μεθοδολογίες». Σύμφωνα δε με το Ερμηνευτικό Σημείωμα για τις Ανεξάρτητες Ρυθμιστικές Αρχές (European Commission, Commission Staff Working Paper, Interpretative Note on Directive 2009/72/EC concerning common rules for the internal market in natural gas: Regulatory Authorities), η αρμοδιότητα καθορισμού μεθόδου υπολογισμού τιμολογίου ή τιμολογίων συνιστά θεμελιώδες καθήκον (core duty) των εθνικών ρυθμιστικών αρχών που δεν δύναται να ασκηθεί από οποιοδήποτε άλλο όργανο.

Περαιτέρω όπως αναφέρεται και στην Προσβαλλόμενη με το άρθρο 15 παρ. 4 του ν. 4001/2011, μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η αντίστοιχη ρύθμιση της παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας 2009/73/EK, σχετικά με την αρμοδιότητα (διακριτική ευχέρεια) της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας να καθορίζει, σε περίπτωση καθυστέρησης στον καθορισμό των τιμολογίων διανομής ενέργειας, προσωρινά τιμολόγια ή μεθοδολογίες υπολογισμού των τιμολογίων αυτών και να αποφασίζει τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, εάν τα τελικά Τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα αντίστοιχα προσωρινά. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4001/2011 («Τιμολόγια Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων») «η ΡΑΕ αποφασίζει, έξι (6) μήνες πριν από την Έναρξη ισχύος τους, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 88 για το Φυσικό Αέριο και 140 για την ηλεκτρική ενέργεια, σύμφωνα με διαφανή κριτήρια, τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό των Τιμολογίων Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων, κατά τρόπο, ώστε τα Τιμολόγια αυτά να μην εισάγουν διακρίσεις και να αντικατοπτρίζουν το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι μεθοδολογίες και τα Τιμολόγια Μη Ανταγωνιστικών Δραστηριοτήτων δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της ΡΑΕ και των αρμόδιων Διαχειριστών». Συναφώς, η παρ. 4 του ως άνω άρθρου, προβλέπει ότι «σε περίπτωση καθυστέρησης στον καθορισμό των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής ενέργειας, η ΡΑΕ δύναται να καθορίζει, με απόφαση της, προσωρινά τιμολόγια ή μεθοδολογίες υπολογισμού των Τιμολογίων αυτών και να αποφασίζει τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, εάν τα τελικά Τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα αντίστοιχα προσωρινά».

Όπως αναλυτικά αναφέρεται στην Προσβαλλόμενη, από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι δυνάμει της παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας 2009/73 και την εθνική διάταξη του άρθρου 15 παρ. 4 ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, σε περίπτωση καθυστέρησης στον καθορισμό των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής ενέργειας, αποκλειστική αρμοδιότητα, και ειδικότερα διακριτική ευχέρεια, καθορισμού προσωρινών τιμολογίων ή μεθοδολογιών υπολογισμού των Τιμολογίων αυτών έχει η ΡΑΕ, με απόφασή της. Συναφώς, η ΡΑΕ δύναται να αποφασίζει τα κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, σε περίπτωση που τα τελικά τιμολόγια ή μεθοδολογίες αποκλίνουν από τα αντίστοιχα προσωρινά. Η εν λόγω αρμοδιότητα, ως προς το αντικείμενό της, συνδέεται και προϋποθέτει εννοιολογικά τη διάσταση προσωρινών και τελικών τιμολογίων. Ως προς το χρονικό πεδίο εφαρμογής της, συμπροσδιορίζεται δε από τις χορηγηθείσες στην Ελλάδα παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις των Οδηγιών 2003/55/EK και 2009/72/EK σχετικά με τη διασφάλιση πρόσβασης τρίτων στα δίκτυα διανομής υπό συγκεκριμένους όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις μεταξύ των Χρηστών και επί τη βάση ρυθμιζόμενων τιμολογίων.

Στην Προσβαλλόμενη αναλυτικώς εκτίθεται το ιστορικό υιοθέτησης παρεκκλίσεων από την εφαρμογή των διατάξεων των οικείων Ευρωπαϊκών Οδηγιών (98/30/EK, 2003/55/EK, 2009) και έναρξης εφαρμογής των σχετικών με τη θέσπιση τιμολογίων διατάξεων της Οδηγίας 2009/73 αρχικώς για τις εταιρείες παροχής αερίου (ΕΠΑ) και στη συνέχεια για τους διαχειριστές διανομής φυσικού αερίου (ΕΔΑ και ΔΕΔΑ) (βλ. ενότητα Ι της Προσβαλλόμενης). Πλήρης αιτιολογία περιλαμβάνεται και ως προς τη χρονική περίοδο εφαρμογής της αρμοδιότητας [(παράγραφος Ε (β) και (γ)]. Μέχρι την άρση της παρέκκλισης, με τη θέση σε ισχύ του ν. 4336/2015, δεν υφίσταται καθεστώς θέσπισης προσωρινών τιμολογίων κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 41 παρ. 10 της Οδηγίας 2009/73 και 15 παρ. 4 του ν. 4001/2011. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις των άρθρων 31 παρ. 4 του ν. 3428/2005 και 88 παρ. 4 του ν. 4001/2011, μέχρι την έγκριση των τιμολογίων πρόσβασης στο δίκτυο διανομής, εξακολουθούν να εισπράττονται τα τέλη πρόσβασης στο δίκτυο διανομής, τα οποία υπολογίζονται με βάση τον αντίστοιχο τύπο των συμβάσεων προμήθειας φυσικού αερίου που είχαν συναφθεί μεταξύ της ΔΕΠΑ και των ΕΠΑ, πριν από την 15.03.2002. Με τα ως άνω δεδομένα, το καθεστώς τιμολόγησης της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 88 παρ. 4 του ν. 4001/2011 δεν εμπίπτει στην έννοια της προσωρινής τιμολόγησης των άρθρων 41 παρ. 10 της Οδηγίας 2009/73 και 15 παρ. 4 του ν. 4001/2011. Ενόψει των ανωτέρω, το χρονικό πεδίο εφαρμογής των αντισταθμιστικών

μέτρων που ορίζονται στην Προσβαλλόμενη δεν μπορεί να καταλαμβάνει το χρονικό διάστημα πριν τη δημοσίευση του ν. 4336/2015, καθώς κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, δεν υφίσταται ρυθμιστικός ή νομοθετικός προσδιορισμός προσωρινής τιμής, δηλαδή καθεστώς προσωρινής τιμολόγησης κατά την έννοια της διάταξης των άρθρων 41 παρ. 10 της Οδηγίας 2009/73 και 15 παρ. 4 του ν. 4001/2011.

Προς διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των ενωσιακών κανόνων, η ΡΑΕ ενημέρωσε την Επιτροπή της ΕΕ για το ζήτημα και ζήτησε διευκρινήσεις ως προς την ερμηνεία των κανόνων που σχετίζονται με την ανωτέρω αρμοδιότητα της Αρχής, το εύρος αυτής και τα χρονικά όρια άσκησης της. Όπως αναλυτικώς εκτίθεται στην Προσβαλλόμενη, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι ο ν. 4336/2015 προέβλεπε μια μεταβατική περίοδο για τη μετάβαση της αγοράς Φυσικού Αερίου σε καθεστώς διαχωρισμού (unbundling). Ωστόσο, θεώρησε ότι με τη θέση σε ισχύ του εν λόγω νόμου, ήτοι από 19.08.2015, η Ελλάδα εξήλθε του καθεστώτος παρέκκλισης, με αποτέλεσμα να εφαρμόζονται πλήρως οι σχετικές διατάξεις της Οδηγίας, μεταξύ των οποίων και αυτή του άρθρου 32. Έτσι, κατά την Επιτροπή, από τούδε και στο εξής δηλαδή από τη θέση σε ισχύ του ν. 4336/2015, η Αρχή εδύνατο να ασκήσει το πλήρες φάσμα των αρμοδιοτήτων της που προβλέπονται στην παρ. 10 του άρθρου 41 της Οδηγίας, όπως η εν λόγω διάταξη είχε μεταφερθεί στην ημεδαπή έννομη τάξη με την παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 4001/2011. Συμπερασματικά, η Επιτροπή κατέληξε ότι η μεταβατική τιμή που ετέθη νομοθετικά θα εδύνατο και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την Αρχή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της δυνάμει του άρθρου 41 της Οδηγίας και δη κατά τον καθορισμό των οριστικών τιμολογίων διανομής, είτε κατά την πρώτη φορά που προέβη στον εν λόγω καθορισμό, δυνάμει των αναφερθεισών αποφάσεων, είτε σε μελλοντική αναθεώρησή τους. Η αναφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην ανωτέρω επιστολή της κατά την οποία *«οποιοδήποτε μεταβατικό τιμολόγιο έχει τεθεί από το νόμο ή άλλως πριν η ΡΑΕ θέσει τα τελικά τιμολόγια διανομής θα μπορούσε και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την Αρχή κατά την αξιολόγησή της, όταν ασκήσει τις αρμοδιότητές της υπό το Άρθρο 41 της Οδηγίας κατά την πρώτη ή οποιαδήποτε αναθεώρηση των τελικών τιμολογίων στο μέλλον»*, δεν θα εδύνατο να ερμηνευθεί ως αφορώσα είτε σε τιμολόγια που εφαρμόστηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ των διατάξεων που θεμελιώνουν την αρμοδιότητα της ΡΑΕ για λήψη αντισταθμιστικών μέτρων, είτε σε τέλη πρόσβασης που δεν είχαν τον χαρακτήρα προσωρινού ή μεταβατικού τιμολογίου κατά την έννοια του άρθρου 41 της Οδηγίας.

Όπως συνάγεται και από τη σχετική επιστολή της Επιτροπής η οποία έλαβε γνώση του πραγματικού της υπόθεσης, αλλά και από την τελολογία των σχετικών διατάξεων, η ΡΑΕ

δεν παρεμποδίζεται στην άσκηση της αποκλειστικής αρμοδιότητας στην περίπτωση που η προσωρινή τιμή έχει καθορισθεί νομοθετικά. Αντίθετη σκέψη εμπεριέχει ανεπίτρεπτο ερμηνευτικό υποκειμενισμό που οδηγεί σε αλυσιτέλεια εφαρμογής των σχετικών ενωσιακών επιταγών για την λήψη των σχετικών αποφάσεων από τον Ρυθμιστή και την αποκατάσταση τυχόν ασυμβατότητας ως προς το κόστος της παρεχόμενης υπηρεσίας βάσει των προσωρινών κα μονίμων τιμολογίων. Ουσιαστικά η ερμηνευτική αυτή εκδοχή κατά τρόπο που θα απέκλειε τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων, δυσχερώς συμβιβάζεται με την αρχή της υπεροχής και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου, κατά συνέπεια και της αρχής της νομιμότητας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω κι όσα σχετικά αναλυτικώς εκτίθενται στην Προσβαλλόμενη, οι ισχυρισμοί της Αιτούσας ότι (α) η Αρχή είχε την αρμοδιότητα θέσπισης προσωρινών τιμολογίων ήδη από τη θέσπιση του ν. 4001/2011 (β) ότι δεν είναι δυνατόν να τεθεί ζήτημα λήψης αντισταθμιστικών μέτρων αν προηγουμένως δεν έχει θεσπίσει με δική της απόφαση καθεστώς προσωρινής τιμολόγησης και (γ) ότι η σχετική αγορά λειτουργεί ως ρυθμιζόμενη όσον αφορά τα τιμολόγια διανομής από τη θέση σε ισχύ του ν. 3428/2005 λαμβάνοντας υπόψη αυτή ως αφετηρία - χρονικό πεδίο εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων, κρίνονται αβάσιμοι και ως εκ τούτου απορριπτέοι.

β) Επί του τρίτου λόγου σχετικά με το μεταβατικό χαρακτήρα του τιμολογίου των 4 ευρώ/MWh

Η Αιτούσα διατείνεται ότι η απόφαση της Αρχής δεν είναι νόμιμη αφενός διότι η Αρχή είχε αδρανήσει ως προς την άσκηση των κανονιστικών της αρμοδιοτήτων για τη θέσπιση κανόνων για την τιμολόγηση της χρήσης του Δικτύου αποδεχόμενη τη μεταβατική ρύθμιση, αφετέρου ότι η τιμή των 4 ευρώ/MWh δεν μπορεί να θεωρηθεί «προσωρινή».

Οι ανωτέρω ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι για τους ακόλουθους λόγους:

Όπως αναφέρεται και στην Προσβαλλόμενη, ο σκοπός των διατάξεων ν. 4336/2015 με την οποία καθορίστηκε και η προσωρινή τιμή για την παροχή Βασικών Δραστηριοτήτων προς τους Χρήστες από τη ΔΕΠΑ ΑΕ και τις ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης ήταν η προσαρμογή της λιανικής αγοράς σε καθεστώς διαχωρισμού και μεταβατική ρύθμιση. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4336/2015, με τις διατάξεις αυτού επιχειρείται η εναρμόνιση με το μοντέλο αγοράς που οικοδομείται στην ΕΕ με το Τρίτο Ενεργειακό Πακέτο στον Ηλεκτρισμό και το Φυσικό Αέριο. Ειδικότερα, δρομολογείται η

προσαρμογή της λιανικής αγοράς αερίου με τα ισχύοντα στα άλλα Κράτη Μέλη. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται ο διαχωρισμός των επιχειρήσεων διανομής αερίου που λειτουργούσαν έως τότε με απόκλιση από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των δικτύων, λόγω εγκεκριμένων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρεκκλίσεων που θεσμοθετήθηκαν κατά την αρχική συγκρότησή τους. Προβλέπεται συναφώς η έκδοση από την ΡΑΕ Κανονισμού Τιμολόγησης με τον οποίο ρυθμίζεται η μεθοδολογία καθορισμού τιμολογίων για τη δραστηριότητα διανομής αερίου, σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 88 ν. 4001/2011 (εισήγηση Διαχειριστών Δικτύων Διανομής και δημόσια διαβούλευση), και η έγκριση – ομοίως από την ΡΑΕ – των τιμολογίων που καταρτίζει ο Διαχειριστής Δικτύου Διανομής σύμφωνα με τον Κανονισμό Τιμολόγησης και βάσει των οποίων εισπράττει αντάλλαγμα για τη δραστηριότητα διανομής. Η πρόβλεψη των ανωτέρω μέτρων, ήτοι η έκδοση Κανονισμού Τιμολόγησης και η έγκριση των τιμολογίων για τη δραστηριότητα διανομής, ως δραστηριότητα διακριτή της προμήθειας στο πλαίσιο του διαχωρισμού, ήταν αναγκαία προϋπόθεση για την επίτευξη του στόχου προσαρμογής της λιανικής αγοράς αερίου στις επιταγές της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ιδίως την Οδηγία 2009/73/ΕΚ, δεδομένου ότι το πρώτον με το ν. 4336/2015 προβλέφθηκε η υποχρέωση διαχωρισμού των ανωτέρω δραστηριοτήτων και έως τότε ο Κανονισμός Τιμολόγησης και τα αντίστοιχα τιμολόγια αφορούσαν στην προμήθεια και διανομή αερίου κατά τρόπο ενιαίο, ως μη διαχωρισμένες (bundled) δραστηριότητες, στο πλαίσιο αποκλίσεως που είχε χορηγηθεί από την Επιτροπή για μη διαχωρισμένη λειτουργία των ΕΠΑ.

Για το διάστημα που επρόκειτο όμως να μεσολαβήσει μεταξύ της νομοθέτησης των ως άνω αναγκαίων για τη λειτουργία της αγοράς αερίου σε καθεστώς, πλέον, διαχωρισμού μέτρων και της υλοποίησης των εν λόγω μέτρων, κατέστη αναγκαία η μεταβατική ρύθμιση της αγοράς που θα επέτρεπε τη λειτουργία της κατά το εν λόγω διάστημα. Μεταξύ των μεταβατικών αυτών ρυθμίσεων περιελήφθη και ο νομοθετικός ορισμός τιμής για τη δραστηριότητα διανομής. Η νομοθετικώς ορισθείσα τιμή των 4 ευρώ/MWh προβλέφθηκε εκ του νόμου ως περιορισμένης χρονικής ισχύος, εωσότου καταστεί εφικτή η ολοκλήρωση των διαδικασιών θέσεως σε ισχύ του Κανονισμού Τιμολόγησης και εγκρίσεως των τιμολογίων βάσει του εν λόγω Κανονισμού. Με το μέτρο αυτό έπαυσε να ισχύει το έως τότε ισχύον καθεστώς μεταβατικής τιμολόγησης των άρθρων 31 παρ. 4 του ν. 3428/2005 και 88 παρ. 4 του ν. 4001/2011. Ως εκ τούτου, το εν λόγω μέτρο αποτελεί προσωρινή ρύθμιση, ήτοι ρύθμιση η οποία τυγχάνει εφαρμογής για περιορισμένο χρονικό διάστημα και όχι οριστική ή μεταβατική όπως ισχυρίζεται η Αιτούσα. Άλλωστε ο χαρακτηρισμός της

διάταξης ως μεταβατικής δεν επενεργεί και δεν αναιρεί τον προσωρινό χαρακτήρα του τέλους. Άλλωστε και η ίδια η Επιτροπή, στη σχετική αλληλογραφία της με την Αρχή, υποστηρίζει ότι η μεταβατική τιμή που ετέθη νομοθετικά θα εδύνατο και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την Αρχή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, δυνάμει του άρθρου 41 της Οδηγίας, και δη κατά τον καθορισμό των οριστικών τιμολογίων διανομής, είτε κατά την πρώτη φορά που προέβη στον εν λόγω καθορισμό, δυνάμει των αναφερθεισών αποφάσεων, είτε σε μελλοντική αναθεώρησή τους.

Περαιτέρω, αναμφίβολα η μεταβατική αυτή τιμή των 4 ευρώ/MWh ορίστηκε δυνάμει του ν. 4336/2015 κατά τρόπο οριζόντιο σε όλες τις κατηγορίες χρηστών. Ως εκ τούτου, μη λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και το προφίλ λειτουργίας της εκάστοτε κατηγορίας χρηστών – πελατών (οικιακοί, εμπορικοί, βιομηχανικοί), εν προκειμένω των βιομηχανικών, που επιβαρύνονται με το εν λόγω κόστος, εγείρεται ζήτημα διακρίσεως και μη αναλογικής επιβαρύνσεως των εν λόγω καταναλωτών από την τιμή αυτή για τη δραστηριότητα της διανομής εκ της όμοιας μεταχείρισης ανόμοιων κατηγοριών καταναλωτών.

Όπως αναλύεται στην Προσβαλλόμενη, ο καθορισμός τιμής από τον νομοθέτη κατά τρόπο οριζόντιο, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν συνάδει με τον δεδηλωμένο στο Προοίμιο της Οδηγίας στόχο θέσπισης τιμολογίων διανομής που δεν εισάγουν διακρίσεις και αντικατοπτρίζουν το κόστος του διαχειριστή και λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ανά κατηγορία καταναλωτών. Επομένως, σύμφωνα με τις αρχές της υπεροχής και της πρακτικής αποτελεσματικότητας, που είναι συμφυείς με την ίδια τη φύση του ενωσιακού δικαίου, θεωρείται ότι δεν συμβιβάζονται με τις εν λόγω επιταγές οι εθνικές διατάξεις αλλά και κάθε διοικητική, νομοθετική ή δικαστική πρακτική που θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου. Αντιθέτως, οι εν λόγω γενικές αρχές επιβάλλουν σε όλες τις εκφάνσεις της δημόσιας εξουσίας (δικαστική, νομοθετική, εκτελεστική), κατά συνέπεια και στη ΡΑΕ (πολύ δε περισσότερο όταν η αποκλειστική αρμοδιότητα αποδίδεται ευθέως από το ενωσιακό δίκαιο στον Ρυθμιστή) την υποχρέωση διασφάλισης της αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου. Στο πλαίσιο αυτό και σε άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η ΡΑΕ έκρινε σκόπιμο να λάβει τα κατάλληλα -κατ' ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας- αντισταθμιστικά μέτρα ένεκα της απόκλισης της οριζοντίως επιβληθείσας (δυνάμει του άρθρου 8 της υποπαρ. Β.1. του άρθρου 2 του ν. 4336/2015) τιμής των 4 ευρώ/MWh για τη δραστηριότητα διανομής και της τελικής τιμής που ίσχυσε κατ' εφαρμογή του Κανονισμού Τιμολόγησης της Δραστηριότητας Διανομής.

Τα εν λόγω αντισταθμιστικά μέτρα αφορούν το συνολικό διάστημα από την έναρξη ισχύος της μεταβατικής τιμής (14.08.2015) έως την έναρξη ισχύος της τελικής (01.12.2016).

Δεδομένου ότι η αρμοδιότητα της ΡΑΕ, σύμφωνα με τα ανωτέρω, συνίσταται στη λήψη μέτρων σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ προσωρινών και τελικών τιμολογίων, όπως προκύπτει στην προκείμενη περίπτωση, ο τρίτος λόγος είναι αβάσιμος κι ως εκ τούτου απορριπτέος.

γ) Επί του τέταρτου λόγου σχετικά με τη φύση των αντισταθμιστικών μέτρων

Στην ενότητα Ε της Προσβαλλόμενης σχετικά με τον χαρακτήρα των αντισταθμιστικών μέτρων συμπεραίνεται ότι αυτά δεν έχουν αποζημιωτικό χαρακτήρα με την έννοια της ύπαρξης ζημίας, η οποία προϋποθέτει και την ύπαρξη νόμιμου λόγου ευθύνης και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ τους. Δεν εξετάσθηκε η πρόκληση κάποιας ζημίας και το μέγεθος αυτής (ούτε εξετάσθηκαν αιτήματα απόδοσης κεφαλαίου, τόκοι κλπ). Περαιτέρω, σημειώνεται ότι το λογιστικό μέγεθος που προκύπτει από την σύγκριση της προσωρινής και της κατ' εκτίμηση τελικής τιμής δεν εκφράζει με απόλυτο τρόπο τη διαφορά που προκλήθηκε από την εφαρμογή της προσωρινής τιμής και της τιμής που διαμορφώθηκε βάσει εκτιμήσεων για το μέγεθος των παραμέτρων υπολογισμού σαν να εφαρμοζόταν ο Κανονισμός Τιμολόγησης. Ο συγκεκριμένος υπολογισμός από τη ΡΑΕ, έγινε βάσει των κρίσιμων στόχων και κριτηρίων και των στοιχείων της τότε αγοράς φυσικού αερίου, της εφαρμοστέας για τη δραστηριότητα διανομής Φυσικού Αερίου τιμής για το διάστημα που εφαρμόζετο η προσωρινή τιμή των 4 ευρώ ανά MWh ως εάν εφαρμοζόταν ο Κανονισμός Τιμολόγησης Βασικής Δραστηριότητας Διανομής Φυσικού Αερίου (ΦΕΚ Β' 3067/26.09.2020). Κατά την συγκεκριμενοποίησή τους από τη ΡΑΕ, τα μέτρα πληρούν τα κριτήρια της καταλληλότητας, της προσφορότητας και της αναλογικότητας σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο οποίος σύμφωνα με την Οδηγία είναι αντισταθμιστικός και όχι αμιγώς αποζημιωτικός, λαμβάνοντας υπόψη ότι θα πρέπει, τα εν λόγω μέτρα, να αποκαθιστούν τυχόν διακρίσεις ή μειονεξίες που τεκμηριωμένα προκλήθηκαν λόγω μη αντικατοπτρισμού του κόστους ή μη λήψεως υπόψη από τον προσωρινό μηχανισμό τιμολόγησης των κριτηρίων προσδιορισμού των τελών που αφορούν στη δραστηριότητα αυτή και διαφοροποιούν τις χρεώσεις μεταξύ των κατηγοριών χρηστών.

Εν προκειμένω, τα αντισταθμιστικά μέτρα άγουν σε οικονομική ανάκτηση του συνόλου των ποσών που εκτιμήθηκε από τη ΡΑΕ ότι καταβλήθηκαν από τους Επιλέγοντες Πελάτες επιπλέον των όσων θα είχαν καταβληθεί εάν εφαρμοζόταν αναλογικώς ο Κανονισμός Τιμολόγησης (ΦΕΚ Β' 3067/2016) και είχαν υπολογιστεί για τα έτη 2015 και 2016 οριστικά τιμολόγια Διανομής. Συγκεκριμένα, τα αντισταθμιστικά μέτρα που καθορίζονται με την Προσβαλλόμενη διατάσσουν την επιστροφή του συνόλου των ποσών που εκτιμήθηκε ότι καταβλήθηκαν επιπλέον των όσων θα είχαν καταβληθεί εάν εφαρμοζόταν ο Κανονισμός Τιμολόγησης και είχαν εγκριθεί τιμολόγια για τα έτη 2015 και 2016 με Αποφάσεις της Αρχής.

Η Αρχή προσδιόρισε κατ' εκτίμηση τα τιμολόγια διανομής για τα έτη 2015 και 2016 (Συντελεστής Χρέωσης Δυναμικότητας και Συντελεστής Χρέωσης Ενέργειας), βάσει των οποίων προσδιορίζονται και τα αντισταθμιστικά μέτρα, ως τη διαφορά των ποσών που καταβλήθηκαν από τους Επιλέγοντες Πελάτες με βάση την προσωρινή τιμή των 4€/MWh και αυτών που θα είχαν καταβληθεί για το ίδιο χρονικό διάστημα εφόσον ίσχυαν τα εκτιμώμενα οριστικά τιμολόγια, για τα έτη 2015 & 2016. Τα ποσά που θα είχαν καταβληθεί υπολογίσθηκαν βάσει εκτιμήσεων για την περίοδο εκείνη. Όπως εμπειριστατωμένα και πλήρως αιτιολογημένα αναφέρεται στην Προσβαλλόμενη, τα τιμολόγια διανομής που καθορίστηκαν για την πρώτη Ρυθμιστική Περίοδο της διανομής φυσικού αερίου στην Ελλάδα, ήτοι για τα έτη 2017-2020, καθορίστηκαν με βάση τις παραμέτρους και τα δεδομένα που αφορούσαν την περίοδο αυτή για την ΕΔΑ Αττικής και την ΕΔΑ ΘΕΣΣ (εφαρμογή περιόδου εξομάλυνσης 4 ετών), ενώ, για την ΔΕΔΑ, για την περίοδο 2017-2036 (εφαρμογή περιόδου εξομάλυνσης 20 ετών), και όχι την περίοδο 2015-2016, στην οποία εμπίπτει το μεταβατικό διάστημα λήψης αντισταθμιστικών μέτρων. Συνεπώς, δεδομένης της αδυναμίας προσδιορισμού τιμολογίων διανομής για την περίοδο αυτή (από 14.08.2015 έως την έναρξη ισχύος των τιμολογίων που καθόρισε η ΡΑΕ - 01.12.2016), λόγω έλλειψης των αναγκαίων στοιχείων, οι αντίστοιχες 'χρεώσεις διανομής' που θα ίσχυαν για το μεταβατικό αυτό διάστημα, αντί της ενιαίας χρέωσης των 4 €/MWh, προσεγγίσθηκαν με κατάλληλη αναπροσαρμογή των πραγματικών χρεώσεων που προσδιορίστηκαν από τη ΡΑΕ και εφαρμόστηκαν από 1.12.2016. Η εν λόγω αναπροσαρμογή έλαβε χώρα βάσει των κύριων μεγεθών καθορισμού των τιμολογίων διανομής, στο μέτρο του δυνατού, προσεγγίζοντας τα πραγματικά τέλη που θα εφαρμόζονταν αν καθορίζονταν με βάση τις διατάξεις του μετέπειτα θεσπισθέντος Κανονισμού Τιμολόγησης. Δεδομένης της

αδυναμίας ακριβούς προσέγγισης των σχετικών παραμέτρων καθορισμού των χρεώσεων, θεωρήθηκε εύλογη η προσέγγιση ότι (α) το ετήσιο απαιτούμενο έσοδο των ετών 2015 και 2016 θα ήταν στην αυτή τάξη μεγέθους με το αντίστοιχο έσοδο που ελήφθη υπόψη για το έτος 2017 για την εν λόγω πρώτη Ρυθμιστική Περίοδο (2017-2020), (β) η δεσμευμένη ωριαία δυναμικότητα των ετών 2015 και 2016 θα ήταν στην αυτή τάξη μεγέθους με την αντίστοιχη δεσμευμένη ωριαία δυναμικότητα που ελήφθη υπόψη για το έτος 2017 για την εν λόγω πρώτη Ρυθμιστική Περίοδο (2017-2020), ενώ (γ) οι διακινούμενοι όγκοι αερίου ανά δίκτυο διανομής κρίθηκε αναγκαίο να αναπροσαρμοστούν λαμβάνοντας υπόψη τους πραγματικούς διακινούμενους όγκους της περιόδου 2015-2016. Δεδομένης της δυσχέρειας ακριβούς προσέγγισης των τιμολογίων και για λόγους απλότητας υπολογίσθηκε το τιμολόγιο διανομής (Συντελεστή Χρέωσης Δυναμικότητας και Συντελεστή Χρέωσης Ενέργειας) για τα έτη 2015 και 2016 χρησιμοποιώντας τα ως άνω δεδομένα (inputs) βάσει των οποίων υπολογίσθηκαν τα αντισταθμιστικά μέτρα.

Οι ως άνω παραδοχές της Αρχής για την εκτίμηση των τιμολογίων των ετών 2015-2016, βαίνουν ευνοϊκές για τους διαχειριστές, αφενός γιατί οι όγκοι φυσικοί αερίου που ελήφθησαν υπόψη για το διάστημα 2015-2016 είναι σαφώς μικρότεροι εκείνων που είχαν ληφθεί υπόψη για την έγκριση των τιμολογίων περιόδου 2017-2020, αφετέρου το απαιτούμενο έσοδο για την περίοδο 2015-2016 ελήφθη ως ίσο με αυτό του έτους 2017 παρότι ένας αναλυτικότερος υπολογισμός, εφόσον θα ήταν εφικτός, ενδεχομένως να οδηγούσε σε μειωμένο απαιτούμενο έσοδο.

Συνεπεία των ανωτέρω, βάσει των υπολογισμών της Αρχής, τα κατ' εκτίμηση τιμολόγια για τα έτη 2015-2016 καταλήγουν σε υψηλότερες χρεώσεις για τους επιλέγοντες πελάτες συγκριτικά με τις χρεώσεις των οριστικών τιμολογίων που εφαρμόζονται για το χρονικό διάστημα μετά την 1.12.2016. Επομένως, μειώνουν τη διαφορά με την επιβληθείσα χρέωση των 4 ευρώ σε σχέση με τον υπολογισμό της βάσει των εγκριθέντων τιμολογίων περιόδου 2017-2018.

Συναφώς, επισημαίνεται ότι το εν λόγω μέτρο αποτελεί το πλέον πρόσφορο και αναλογικό μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού καθώς αν είχε επιλεγεί το μέτρο της αναθεώρησης των τιμολογίων με μειωμένη τιμή Βασικής Δραστηριότητας στους βιομηχανικούς καταναλωτές, όπως προτείνει η Αιτούσα, η ανακτήσιμη διαφορά η οποία επρόκειτο να δημιουργηθεί από τη μείωση των τιμολογίων θα έπρεπε να «κατανεμηθεί» την επόμενη ρυθμιστική περίοδο μέσω της αναπροσαρμογής των

τιμολογίων σε όλους τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων και των οικιακών καταναλωτών. Ως εκ τούτου, αυτό το μέτρο θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμολογίων για τους υπόλοιπους καταναλωτές, πλην των βιομηχανικών καταναλωτών, συνιστώντας κατ' αυτόν τον τρόπο άνιση μεταχείριση καθώς και επιδότηση των βιομηχανικών καταναλωτών εις βάρος των οικιακών.

Συνεπώς θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο εν λόγω ισχυρισμός.

γ) Επί του έκτου λόγου σχετικά με τους δικαιούχους των αντισταθμιστικών μέτρων

Σχετικά με τον ισχυρισμό της Αιτούσας ότι με την Προσβαλλόμενη επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων σημειώνονται τα εξής:

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 4336/2015:

«Εντός ενός (1) μηνός από τη θέση σε ισχύ του Κανονισμού Τιμολογίων της παρ. 1 του άρθρου 88 του Ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, η ΔΕΠΑ ΑΕ, υπό την ιδιότητά της ως Διαχειριστή του Δικτύου Διανομής Λοιπής Ελλάδος, και οι ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης, υπό την ιδιότητά τους ως Διαχειριστών των Δικτύων των αντίστοιχων γεωγραφικών περιοχών υποβάλλουν προς έγκριση στη ΡΑΕ τα τιμολόγια με βάση τα οποία εισπράττουν αντάλλαγμα για κάθε Βασική Δραστηριότητα που παρέχουν στους Χρήστες, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του Ν. 4001/2011, όπως τροποποιείται δια του παρόντος. Από το χρόνο θέσης του παρόντος σε ισχύ έως και τον χρόνο θέσης σε ισχύ των ανωτέρω τιμολογίων, η τιμή για την παροχή Βασικών Δραστηριοτήτων προς τους Χρήστες από τη ΔΕΠΑ ΑΕ και τις ΕΠΑ Αττικής, Θεσσαλίας και Θεσσαλονίκης ορίζεται σε τέσσερα (4) ευρώ ανά MWh.»

Ως Χρήστης νοείται σύμφωνα με την περίπτωση (κστ) του άρθρου 2 του Ν. 4001/2011, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο δικαιούται να συνάπτει συμβάσεις για τη χρήση Συστήματος Φυσικού Αερίου ή Δικτύου Διανομής Φυσικού Αερίου.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό Μητρώου Χρηστών ΕΣΦΑ, δικαίωμα υποβολής αίτησης εγγραφής στο Μητρώο Χρηστών ΕΣΦΑ προκειμένου να συνάψουν συμβάσεις για τη χρήση του Συστήματος ή του Δικτύου Φυσικού Αερίου κι ως εκ τούτου να καταστούν Χρήστες αυτού έχουν, μεταξύ άλλων, και οι Επιλέγοντες Πελάτες.

Τα αντισταθμιστικά μέτρα που καθορίστηκαν με την Προσβαλλόμενη αφορούν σε όλους τους Επιλέγοντες Πελάτες οι οποίοι κατά το χρονικό διάστημα από την

14.08.2015 μέχρι την 01.12.2016 χρεώθηκαν από τις εταιρίες ΕΠΑ Αττικής, ΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ΕΠΑ Θεσσαλίας και ΔΕΠΑ, τιμολόγιο διανομής 4 €/MWh, βάσει της οικείας διάταξης του νόμου 4336/2015.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, είναι προφανές ότι η Προσβαλλόμενη δεν επεκτείνει ανεπίτρεπτα το πεδίο εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων σε πρόσωπα τα οποία δεν έχουν επιβαρυνθεί με την προσωρινή τιμή των 4€/MWh, αφού οριοθετεί τους δικαιούχους των αντισταθμιστικών μέτρων, με αναφορά στους Επιλέγοντες Πελάτες, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι οι Επιλέγοντες Πελάτες έχουν πράγματι επιβαρυνθεί από την προσωρινή τιμή των 4€/MWh.

Συνεπώς, ο εν λόγω ισχυρισμός θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή, στη βάση των ανωτέρω, όλοι οι προβαλλόμενοι λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επειδή, για την αποτελεσματική εφαρμογή των οριζόμενων στην Απόφαση ΡΑΕ 1058/2020, κρίνεται σκόπιμο να προσδιορισθεί αναλυτικό χρονοδιάγραμμα ενεργειών των Διαχειριστών, με σκοπό την επιστροφή στους Επιλέγοντες Πελάτες του εγκρινόμενου από τη ΡΑΕ ποσού το αργότερο έως την 27.8.2025.

Επειδή, η ΡΑΕ θα αξιολογεί σε διαρκή βάση τη συμμόρφωση των Διαχειριστών προς τα οριζόμενα με την Απόφασή της 1058/2020, καθώς και με τους όρους της παρούσας, και δύναται να εκκινήσει τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 36 ν. 4001/2011.

Για τους ανωτέρω λόγους

Αποφασίζει

1. Την απόρριψη της υπ' αριθμ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-288861/30.09.2020 αίτησης της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Εταιρεία Διανομής Αερίου Θεσσαλονίκης - Θεσσαλίας» με τον δ.τ. «ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε.» για την αναθεώρηση της υπ' αριθμ. 1058/2020 Απόφασης ΡΑΕ.
2. Τον καθορισμό χρονοδιαγράμματος ενεργειών για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας απόφασης, καθώς και διαδικασίας παρακολούθησης της συμμόρφωσης της ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε., ως εξής:
 - (α) Εντός δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στην ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε., ο Διαχειριστής οφείλει να ενημερώσει όλους τους Επιλέγοντες Πελάτες, που είναι

δικαιούχοι των αντισταθμιστικών μέτρων, περί του σχετικού δικαιώματός τους, καθώς και της διαδικασίας άσκησής του. Σχετικώς, οι Επιλέγοντες Πελάτες οφείλουν να υποβάλουν γραπτή αίτηση στον Διαχειριστή. Οι σχετικές επικοινωνίες δύνανται να κοινοποιούνται στη ΡΑΕ. (β) Εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στη ΕΔΑ ΘΕΣΣ Α.Ε., ο Διαχειριστής καλείται να ενημερώσει τη ΡΑΕ για τις ενέργειες στις οποίες έχει προβεί, καθώς και για τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν από Επιλέγοντες Πελάτες, που δεν είναι μέλη της ΕΒΙΚΕΝ. Η σχετική ενημέρωση επικαιροποιείται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

(γ) Εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή από Επιλέγοντα Πελάτη αίτησης αντισταθμιστικών μέτρων, ο Διαχειριστής προβαίνει στον υπολογισμό του ύψους του επιστρεπτέου ποσού και το υποβάλλει στη ΡΑΕ προς έγκριση. Η σχετική υποβολή κοινοποιείται στον Πελάτη.

(δ) Η διαδικασία επιστροφής στους δικαιούχους Επιλέγοντες Πελάτες του αναλογούντος ποσού οφείλει να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο έως την 27^η Αυγούστου 2025, ήτοι εντός πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση στο ΦΕΚ της Απόφασης ΡΑΕ 1058/2020.

(ε) Ο Διαχειριστής ενημερώνει τη ΡΑΕ ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και σε κάθε περίπτωση σε τριμηνιαία βάση, σχετικά με τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει προκειμένου για την υλοποίηση των οριζόμενων με τις Αποφάσεις της Αρχής. Η σχετική ενημέρωση κοινοποιείται στους Επιλέγοντες Πελάτες - δικαιούχους αντισταθμιστικών μέτρων. Η ΡΑΕ αξιολογεί τη συμμόρφωση του Διαχειριστή και δύναται να εκκινήσει τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων κατ' άρθρο 36 ν. 4001/2011.

3. Η «Εταιρεία Διανομής Αερίου Θεσσαλονίκης - Θεσσαλίας» οφείλει να αναρτήσει στον ιστότοπό της την παρούσα απόφαση, καθώς και την Απόφαση 1058/2020.

4. Η παρούσα απόφαση κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και αναρτάται στην ιστοσελίδα της Αρχής.

Αθήνα, 29.10.2020

Ο Πρόεδρος της ΡΑΕ

Επικ. Καθ. Αθανάσιος Δαγούμας